

Latvijas Nacionālās frontes

LAIKRAKSTS LATVIEŠU NĀCIJAS SIRDSAPZIŅAI

Iznāk kopš 2002. gada 2. maija

WWW.FRONTE.LV



Latvijas Nacionālās frontes
un apgāda “Vieda” kolektīvs
sveic

LĪGU MUZIKANTI
nozīmīgajā jubilejā!

PRIECĪGUS
JĀŅUS!



Līgo lauki, līgo pļavas,
Savas dienas gaidīdami;
Kad atnāca Jāņa diena,
Visiem ziedu seģenītes.

Jāņa diena – svēta diena
Aiz visam dieniņām;
Jāņu dienu Dieva dēls
Saules meitu sveicināja.

UZMANĪBU!

Nākamais “DDD” numurs (Nr.13(267))
iznāks pēc trijām nedēļām – 13. jūlijā.

DIAGNOZE – PROGRESĒJOŠS SABIEDRĪBAS PAGRIMUMS

Saruna ar bijušo Paula Stradiņa slimnīcas
neiroķirurģiskās nodaļas vadītāju **Artūru Grīsliti**

LIBERĀLISMS
TURPINA
PADOMJU
TRADĪCIJAS

DDD: Ja jums kā mediķim būtu jānovērtē latviešu tautas stāvoklis, kādu atzinumu jūs sniegtu? Vai tam ir tendence uzlaboties?

Artūrs Grīslitis: Stāvoklis visnotaļ nav iepriecinošs. Latvijas valsts tika dibināta, lai latviešu tautai palīdzētu dzīvot, izdzīvot un apmierināt gan savas materiālās, gan garīgās vajadzības. Vai šīs funkcijas pilda tagadējā valsts, kuru mēs faktiski vairs nevaram saukt par Latvijas valsti, jo tā beidza pastāvēt, kā mēs to ļoti labi zinām, 1940.gada 17.jūnijā? Bijusi Latvijas valsts pēc Otrā pasaules kara tika nodota starptautiskā cionisma rīcībā. Kas to izdarīja? To, protams, paveica mūsu tā saucamie draugi jeb sabiedrotie – Rietumu demokrāti, kas, acis nepamirkšķinot, Latvijas valsti ciniski atdeva Staļinam.

*“P*āšreizējais tautas apziņas līmenis visos jautājumos, kas skar situācijas izpratni, ir visai zems. Pašlaik Latvijā dzīvojošo cilvēku kopumu drīzāk var nosaukt par pūli, nevis par tautu.”



Bet tie, kas pēc tā saucamās neatkarības atgūšanas nāca pie varas, faktiski ir marionetes, ielikteni no vecā padomju režīma.

DDD: Daudzi droši vien jums nepiekritīs un teiks, ka šobrīd pie varas jau ir cilvēki, kas padomju laikos varbūt gāja tikai bērnudārzā. Arī par deputātiem ievēlēti tādi, kuri piedzi muši Atmodas laikā.

A.G.: Cilvēku atmiņa ir īsa. Teikt, ka mums valdībā nav veco padomju cilvēku, – tā ir pilnīga aplamība vai arī apzināti meli. Ja mēs paskatāmies

uz tagadējās valdības un varnešu sastāvu, tad redzam, ka tur netrūkst ne partijas pirmo sekretāru, dažādu viņu pakalpiņu un apakšnieku lielā skaitā, ne VDK darbinieku un pat arī mafiozo struktūru darboņu. Nezinu, vai ir vērts saukt vārdā tādus cilvēkus kā Gorbunovs, Lembergs, Teikmanis un vēl vesela stripa pirmo sekretāru. Vēl jāpieskaita rajonu pirmie sekretāri – kopā sanāk kupls pulciņš, kas joprojām ieņem vadošus amatus.

Bija tāds *biedrs* Bau-manis, kurš Latviju pār-

stāvēja Apvienoto Nāciju Organizācijā. Jāpiemin arī *biedrs* Neilands, kas darbojies Eiroparlamentā un bijis arī spiegs Zviedrijā. Tāpat Andrejeva kungs – tā saucamais “labais čekists”, kurš publiski atzina savu vainu. Viņu arī izmantoja dažādos variantos – gan Kanādā par sūtini, gan Strasbūrā. Un, ja mēs kaut cik pārzinām agrākās padomju struktūras, un tagad zinām, kas kurš ir, tad šo sarakstu varētu turpināt bezgalīgi.

Turpinājums 4. lpp.

VISA ENERĢIJA JĀVELTA DEOKUPĀCIJAI!

K. Vīterungs

Visas Latvijas nelaimes – valsts iznīcināšana – rodas no Latvijā atstātās piektās kolonnas ar visām ģimenēm, tātad no neveiktās deokupācijas.

1994.gadā VBirkavs un G.Ulmanis ar Jelcinu Maskavā parakstīja karaspēka izvešanas līgumu, ko gatavoja Mārtiņš Virsis, izpildot krievu prasības Latvijā siltumnīcas režīmā atstāt izvarotājus un noziedzniekus kā piekto kolonnu, lai pilnībā pakļautu apstulboto, piemulķoto un gandrīz jau pārkrievojoto latviešu tautu.

Kāda sātana smadzenēs ir radusies doma uzspiest latvju tautai beznoilguma noziegumu – genocīdu jeb t.s. “naturalizāciju un integrāciju”?! Autori un izpildītāji ir meklējami čēkas dzīlēs vai pat vēl lielākā peklē...

Vīke-Freiberga, G.Ulmanis, VBirkavs, M.Virsis, V.Zatlers, A.Šķēle, A.Kalvītis, A.Gorbunovs, D.Īvāns, J.Peters. E. Aldermane, Pētersone, Godmanis, Bērziņš, Indulis Bērziņš, Ražuks, Kreituse un simtiem kangaru no LC, TP, TB/LNNK, Šlesera partijas – viņi visi ir noziegušies pret latviešu tautu, taču brīvi dzīvo Latvijā. Taisnība

rakstītājs (1922.g.) pat sapnī neparedzēja, ka Latvija tiks okupēta. Tāpēc ir jābūt pagaidu Satversmei līdz laikam, kamēr pēdējais krievu okupants nebūs atstājis Latviju. Jānotiek bezierunu deokupācijai, un tā ir jāveic ASV, Anglijai, Vācijai un Krievijai. Latvijai tas ir jāpieprasa no šīm valstīm, kas turpina noziegumus Austrumeiropā.

“Cik ilgi latviešu apmātās smadzenes nesapratīs un sadarbosies ar okupantiem?”

prasa, lai kangars tiktu sakalts roku dzelžos un par tautas un valsts nodevību notiesāts uz mūžu, bez jebkāda noilguma!

Neviens Satversmes

pā. Molotova-Ribentropa pakts nav denonsēts – Jaltas, Potsdamas un Teherānas noziegumi darbojas līdz pat šodienai. Latvijai ir jāprasa ANO deokupēt

Baltiju (kopā ar Igauniju un Lietuvu).

Cik ilgi latviešu apmātās smadzenes nesapratīs un sadarbosies ar okupantiem?! Ir jābūt likumam par kolaboracionismu (sadarbību ar okupantiem). Nu jau arī visu konfesiju garīdznieki sāk nodot latvju tautu, aicinot mīlēt okupantus!!! Tāpat arī t.s. “masu mediji” nodevīgi kalpo okupantu interesēm. 4.maija noziedznieki – speciāli piemeklēti kangari – tagad riko “samierināšanu” ar okupantiem...

Nav jēgas tikai runāt par to, kādus noziegumus Latvijā veic noziedzīgais 4.maija režīms. Jārod risinājums tam, kā apstulbotos, pārkrieivotos un kosmopolitiskos latviešus vest pie prāta, un visa enerģija jākoncentrē Latvijas deokupācijai!

APSVEIKUMS

*Kas tur mirdz, kas tur viz
Debess kalna galiņā?
Jānīt's kūra uguntiņu,
Savu tautu pulcēdams!
Līgo, līgo!*

**Svētīgus un priecīgus Līgo svētkus
laikraksta “DDD” veidotājiem un lasītājiem
novēl:**

Lilija Treice



VĒSTULES

TIK NEKAUNĪGAS PRASĪBAS
NETIKS ĪSTENOTAS!

**Labdien, taisnīguma turētāja –
“DDD” redakcija!**

Pretīgi, ka vēl aizvien mūsu Brīvvalsts veidoto Uzvaras laukumu Maskavas okupācijas vara apgāna ar savām noziedzīgajām metodēm. Jau 1946.gadā šeit veica atklātu vardarbības procesu tautas iebiedēšanai. Pie viņu režīmā patvaļīgi uzceltā monstra – latviešu nāvētāju pieminekļa – Maskavas okupanti 9.maijā svin Sarkanās armijas uzvaru pār fašismu, bez sirdsapziņas pārmetumiem un nožēlas par Baigo gadu!

Sarkanā armija 1940.gadā, varmācīgi ar tankiem iebrūkot, slepkavoja, izlaupīja un izpostīja mūsu augsto kultūru un labklājībā ziedošo Latvijas valsti. Tagad pseidovēsturnieki debatē par izligumu starp dažādās frontes pusēs karojošajiem. Tik nekaunīgas prasības netiks īstenotas! Pirmkārt, Latvijas valsts karu neizraisīja, tādēļ vislielākā atbildība par mūsu tautas iznīcināšanu jāuzņemas Maskavai ar saviem algotņiem.

Latviešu strēlniekus sarkanais lācis izmantoja, nesaudzēja – nepakļāvīgajiem no soda bataljona pavēlēja lauzt ceļu tankiem, lai ātrāk “atbrīvotu” Latviju, bet pēc tam sašķaidīja.

Latviešu leģionāri cīnījās par īstu un patiesu Latvijas brīvību.

Atbildība jāuzņemas iekarotājiem, padomju mantiniekiem, kuri šeit, Latvijā, savairojušies kā civilokupanti un turpina karot par savām “tiesībām”.

Pienāks diena, kad par varmācīgām metodēm pret latviešu tautu okupantiem būs jāatskaitās un jāatgriežas savā etniskajā dzimtenē.

Silvija Muižniece
“DDD” lasītāja

“SOCIĀLIE PREZERVATĪVI”

Vilis Vītols pauda nožēlu, ka Latvijas politiskā elite ir bezzobaina un nespēj adekvāti reaģēt ne uz nepamatotajiem ārvalstu pārmetumiem, ne uz vietējo provokatoru izdarībām. Ko teikt? Solvita Āboltiņa sacītu: “Politīki nevar rīkoties pēc principa – patīk vai nepatīk. **Tiesiskums** ir demokrātiskas valsts stūrakmens un jebkuras rīcības pamatā.” Paldies “ugunsmatu” dīvai! Tāpat princips – būt vai nebūt latviskai, suverēnai Latvijai – nemaz nav svarīgs...

Jau 50.-to gadu beigās jēdzienu “komunisms” es definēju kā gigantisku sociālu prezervatīvu, kas sargā savējo locekļus un orgānus no atbildības par visdrausmīgākajiem noziegumiem. Nu tas ir pabalējis, pārvalkāts... Tāpēc tā vietā radīti citi. Gana viltīgi, gana labskanīgi, gana nepieskarami kā šūdras, gana svēti kā govis Indijā... Lūdzu, daudzu iemīļotie: “demokrātija”, “cilvēktiesības” u.tml. Bet “tiesiskums” – kas tas par zvēru? No pieredzes (ne tikai no savas) varu teikt, ka tā sauktais “tiesiskums” kā vējiņš mainās, nenodrošinot cilvēka mūžā adekvātu, līdzsvarotu attieksmi. Tas ir ļoti lielā mērā atkarīgs no politiskās varas.

Protams, jēdzieniem – to vispārinātājā, abstraktajā nozīmē – nav ne vainas. Iespējams, tie (arī komunisms) ir zaudējuši sākotnējo demiurgu ieceres un idejas. Jo... dzīvē viss mainās, un labais nereti tiek samaitāts un pārvērsts ļaunā virzienā. Mūsu gadījumā šie samaitātāji ir ieinteresētie spēki, nauda, darboņi, kas it kā labu ideju aizsegā, kā sociālā prezervatīvā, ilgstoši, masīvi, ļoti koordinēti grauj un nīdē visu latvisko, Latvijas kā nacionālas valsts suverenitāti. Minētajā kontekstā specifiska blakne ir arī notikušais “praidis”. Grāvēji nīdē morāli, tikumību, ģimeni, latviskās pamatvērtības.

Vēl atcerēsimies vārdus: “Brīve, brīve, kam tā brīve, ja tev **savas zemes nav!**” Pirms gandrīz 100 gadiem latvieši sev zemi nodrošināja, veicot **nacionalizāciju**. Tā kā zeme ir būtiska valsts suverenitātei, šis process būs jāatkārto, un visai drīz. Tam vajadzēs ne tādu vien dūšu!

Tāpēc, lūdzu, lūkojiet rast spēku, spītu, pārliecību pastāvēt! Latvija to ir pelnījusi, ir tā vērtā.

Jānis Biezais, Ķekavā

LĪGAS MUZIKANTES
JUBILEJAS PRIEKŠVAKARĀ

Apsveicot kādu cilvēku nozīmīgā jubilejā, vispirms atzīmē viņa veikumu. Laikrakstu “DDD” Līga vada kopš 2002.gada maija, bet grāmatu apgāda “Vieda” ražošanas daļu – kopš 2003.gada. Pa šiem gadiem ir izdotas vairāk nekā simts jaunas grāmatas, kas mūsu nelielajam apgādam ir labs veikums. Turklāt Līga nav mācījusies ne žurnālistikas, ne poligrāfijas mācību iestādēs, bet apguvusi profesijas pašmācības ceļā. Un izdarījusi to lieliski!

Pa šiem gadiem viņa ir ieguvusi augstāko izglītību, ir izaudzinājusi divus bērnus – dēlu Hermani un meitu Emīliju, kuriem, gluži tāpat kā viņu mātei, arī interese visvarīgākie cilvēka eksistences jautājumi: “Kas es esmu? No kurienes esmu nācis? Kurp eju?” Kopīgiem spēkiem esam uzvarējuši vienā ļoti nopietnā tiesas prāvā un dažās administratīvajās un civillietās.

Pirmo reizi es satiku gaviļnieci Latvijas Kultūras akadēmijā 1999.gadā, kad lasīju lekcijas par Dzīvās Ētikas Mācības pamatiem. Viņa bija teicamniece un par to saņēma Rēriha stipendiju. Jau tad mēs sākām sadarboties, veidojot skolēnu domrakstu konkursus par latviešu tautai vissvarīgākajiem jautājumiem.

Izmantojot izdevību, vēlos sirsnīgi pateikties Līgas vecākiem Ausmai un Raimondam Muzikantiem, kuri izaudzinājuši meitu ar pašreizējā mīlestību pret latviešu tautu, ar taisnīguma izjūtu, centību, rūpību un neatlaidību – īpašībām, kas tik ļoti nepieciešamas Līgas garīgās pilnveidošanās ceļā, sekojot Dzīvās Ētikas Mācības Norādījumiem.

*LNF un apgāda “Vieda” vadītājs
Aivars Garda*

ZINĀTNES “GAISMĒNAS”
LATVIJĀ

Doc. Dr. Valdis Šteins

*Triju Zvaigžņu ordeņa
komandieris*

*Turpinājums no
iepriekšējā numura*

NACIONĀLĀ
MĀJOKĻA
BŪVNICĪBA

Ko mums darīt? Atbilde ir vienkārša – jāpieņem programma ar diviem darbības etapiem. Pirmais – **“Buldozera un Asās slotas” etaps**, t.sk. “K” zirneklveidīgā tikla demontāža; otrais – **jauna Nacionālā Mājokļa būvniecības etaps**. Nacionāla valsts ir jābūvē no jauna, tautsaimniecība ir jāatjauno no nulles, bet, lai to izdarītu, pamatā ir jāieliek jauni jeb patiesībā – vecie, aizmirstie stūrakmeņi.

“Latviešiem jau nav tā, ka ir tikai Nekas. Ja Latvijā palikušie gara aristokrāti (nookrāti un meritokrāti) sanāks kopā, tad jau arī tos “pundurus” var padzīt!”

Kādi tad ir Nacionālā Mājokļa (ar to es domāju nacionālā valsti) pamata stūrakmeņi? Ar ko ir jāsāk latviešu Nacionālā Mājokļa būvniecība?

Jāsāk ar domāšanu jeb, zinātniski sakot, ar nostruktūrālām izmaiņām. Jāsaprot, kādā mājoklī mēs gribam dzīvot. Ja nav idejas par valsti, tad arī nevar būt neatkarīga, suverēna nācija un valsts. Ne

jau ar naudu sākas valsts, bet ar domāšanu, ar cilvēkiem, kuri grib savu valsti un kuri zina, kādā valstī viņi vēlas dzīvot! Pašreiz ir tāda situācija, it kā jūs būtu iesēdināti lidmašīnā, bet nezināt, kā to vadīt, uz kurieni lidot, nemaz jau nerunājot par to, kā lidmašīnu nosēdināt.

ČETRI
STŪRAKMEŅI

Viens no Latviešu Nacionālā Mājokļa stūrakmeņiem ir **Latviskais Pasaules uzskats** (pasauluzskats). Katram cilvēkam, protams, ir savs pasauluzskats, bet pastāv arī nācijas–tautas–etnosa kopīgais pasauluzskats, kurš nosaka unikalitāti, nosaka domāšanu, apziņu, dzīvesveidu, latviešiem – latviskumu.

Katrai tautai–nācijai ir atšķirīga dvēsele un sava sirdsapziņa. Latviešu dzi-

Latvijā valdošais neolibērālisms ir, kā es to saucu, “Zelta teļa” ideoloģija. Minēšu tikai vienu mazu piemēru no ideoloģijas sfēras par aizdotās naudas procentiem. Gandrīz visās civilizētās pasaules reliģijās ir aizliegts naudu aizdot uz procentiem (gan no morāles, gan ekonomiskiem apsvērumiem), taču jūdaistiem Tanakhā ir noteikts, ka nauda savējiem ir vienkārši jāaizdod, bet svešiem – jāaizdod uz procentiem. Dubajā kredīta vietējā valūtā (dirhēmos) aizdod bez procentiem. Šādas, varbūt sīkas, ideoloģiskas instrukcijas, ko paredz reliģija, veido tautas domāšanu, sociālo vidi, tā (ideja) par procentiem no svešiem) pāriet pasauluzskatā, kurš savukārt nosaka attieksmi pret citām nācijām vai to tautas daļu, kura nav, piemēram, jūdaisti vai kristieši. Mūsu nacionālā ideoloģija ir LATVISMS (E.Brastiņa termins).



Trešais stūrakmens – **Latviešu nacionālā identitāte**. Latvietību nosaka katra latvieša garīgais un dvēseliskais saturs, kurš izpaužas katra latviskumā. Kas jūs esat, vai jūs esat latvietis pēc pasaules vai dvēseles? Atbildiet sev uz šo jautājumu.

Ceturtais stūrakmens ir tautas vadītāji – **Latviešu nacionālā dabīgā gara aristokrātija**. Kur tā ir? Sagrauta, iznīcināta? Tā vadītu valsti uz Nacionālās idejas īstenošanu, izveidošanu, un bez tās mēs maldīsimies, vai arī svešzemju viltnieki mūs vāzās aiz deguna un slauks kā paklīdušu govi. Tikai sava latviešu nookrātija un latviešu meritokrātija

var vadīt latviešu nāciju un valsti. Ar svešu virsvadību un vadību mēs savu valsti nekad neizveidosim. **Viņi mūs vedīs tikai uz “apvārsni” (kuru, kā jūs ziniet pēc Daukas pieredzes, sasniegt nevar)**, bet paši pa ceļam pildīs savas pūra lādes. Sociālā pasaulē nestrādā fizikas likumi, jo tur **mazs punduris var mest lielu ēnu**.

MŪSU MĒRKIS –
NACIONĀLĀ
ATMODA

Šobrīd varneši latviešu dabisko tautas gara aristokrātiju ir nobīdījuši aizkulisēs, projām no jebkādas varas. Tā ir izslēgta no politiskās dzīves. Bet zinātnieki ir daļa no šīs aristokrātijas. Noskatījos vienu TV pārraidi, kur rādīja ar mobilo telefonu nofilmētus kadrus par bērnodārza mazuliem: lai viņi neblautu tik daudz, tiem gluži vienkārši ar leikoplastu bija aizlīmētas mutītes... Kāpēc Latvijas zinātniekiem mutes ir ciet, kāpēc viņi *oblamoviski* pagriežas uz otriem sāniem vai aizbrauc peļņā aiz trejdeviņām zemēm, redzot kas notiek ar tautu, valsti un zinātni?

Kanādā ir institūts, kas tiek saukts par Perimetra institūtu (*Institute of Perimetry*). Tas ir teorētiskās fizikas institūts, kura viens no galvenajām izpētes objektiem ir Nekas jeb kā no Nekā radās Viss.

Latviešiem jau nav tā, ka ir tikai Nekas. Ja Latvijā palikušie gara aristokrāti (nookrāti un meritokrāti) sanāks kopā, tad jau arī tos “pundurus” var padzīt! Ja, mēs gribam, tad varam no upurtautas kļūt par saimniektautu. Latviskā domāšana un latviskās dvēseles atmodināšana, latviešu vēsturiskās nacionālās apziņas atdzīvināšana, latviešu pašvaldības iedibināšana – šie, lūk, ir sākumzdevumi.

Nacionālā atmoda, lai īstenotu latviešu Nacionālo ideju, – tā ir mūsu Mērķis.

EIRO – EIROPAS BLĒŽU KAZINO *FIŠKAS*

Internetā ar LNF un laikraksta “DDD” jaunās mājas lapas www.fronte.lv starpniecību saņēmām šādu vēstuli:

Labdien, laikraksta “DDD” veidotāji!

Manās rokās nonāca laikraksta 8.numurs. Ar interesi izlasīju Džeka Londona stāstu “Namboks, melis” un Gardas kunga komentārus. Piekritu, ka arī mūsdienu sabiedrībā ir daudz tumsoņu.

Iespējams, ka jūs jau esat par to kādreiz rakstījuši, bet es vēlētos uzzināt Gardas kunga domas par eiro ieviešanu, jo, manuprāt, tā arī ir pilnīga stulbība, ko tagad cenšas panākt valsts vadītāji.

Kas būtu jādara, lai eiro netiktu ieviests, jo ne es, ne mani draugi nevēlamies atteikties no latiem? Kādas ir “DDD” domas?

Paldies par Jūsu darbu!

Priecāšos, ja varēšiet atbildēt laikrakstā.

Ar cieņu,

Diāna Krūmkalne

LATVIJAS NACIONĀLĀS FRONTES PRIEKŠSĒDĒTĀJA AIVARA GARDAS ATBILDE



Aivars Garda: Paldies Diānai Krūmkalnei par vēstuli! Viņai taisnība, ka eiro ieviešana Latvijā ir pilnīga stulbība.

Par šo jautājumu esam rakstījuši jau pirms desmit gadiem. Latvijas Nacionālajā frontē kādreiz darbojās nu jau mūžībā aizgājušais Andis Lūšiņš, kura pseidonīms bija Koknesis. Apģāds “Vieda” izdeva viņa grāmatu “Tautu tiesības”, kurā viņš jau 2001.gadā paredzēja, ka tiks ieviests eiro. Koknesis toreiz uzsvēra, ka tā nav valūta, bet gan Eiropas blēžu kazino *fiškas*. Starp citu, grāmatā “Tautu tiesības”, kuru vēl var iegādāties grāmatu veikalos, autors ļoti argumentēti pamato, kādēļ valstis nedrīkst atteikties no

savas nacionālās valūtas un pieņemt eiro, kādēļ katrai valstij ir nepieciešama sava centrālā banka, kas izlaiž naudu.

Uz jautājuma otro daļu, tas ir, ko darīt, lai eiro netiktu ieviests, ir ļoti grūti atbildēt. Pirmkārt, negribēt eiro ieviešanu savās domās, jūtās un darbos! Ja mūsu tauta būtu tik spējīga un aktīva iziet ielās, kā to dara grieķi, tad varētu domāt, ka spējam nosargāt savu valūtu un neievieš eiro. Bet, tā kā mūsu tauta ir tik pasīva, atliek cerēt, ka eiro kā valūta būs sabrukusi, vēl pirms mēs paspēsim to ieviest Latvijā. Domāju, daudzi jau jūt, ka eiro sabruks – arī Latvijas Bankas prezidents Rimšēvičs, kurš tik ļoti grib eiro, sāk izteikties piesardzīgi.

Kamēr mūsu tauta, pareizāk sakot, pūlis (jo par tautu varam uzskatīt tikai domājošo sabiedrības daļu, kura izprot notiekošo, bet pūlis ir visi pārējie, kuri kā aunu bars seko politiķiem) būs tik dumjš un akli sekos nodevīgajiem politiķiem, varam tikai noplātīt rokas un noskatīties, kā aitas labprātīgi iet uz kaušanu.

DDD: *Statistikas dati liecina, ka sabiedrības vairākums nevēlas eiro, taču redzam, ka politiķi tomēr apņēmušies ieskaidrot cilvēkiem, ka Latvijai tomēr jāpievienojas eiro zonai jeb, izmantojot jau plaši lietotos salīdzinājumus, mums jākāpj uz grimstošā kuģa. Jūsaprāt, politiķi apzinās, ka viņi melo cilvēkiem?*

A.G.: Mēs jau esam par to kādreiz sprieduši mūsu

“Ja uz notiekošo skatāmies no pasaules satricinājumu viedokļa, tad Eiropas Savienības politika, protams, tuvina cilvēci katastrofai.”

laikraksta slejās, secinot, ka politiķi ir gan stulbi, gan nodevīgi. Ļoti daudz ļaunuma dara žurnālisti – gan televīzijas, gan radio, gan rakstošie. Seit jāpiemin 8.jūnija LTV raidījums “100.panta Preses klubs”. Raidījuma vadītājs Gundars Rēders uz sarunu uzaicināja trīs žurnālistus, pretim noliekot trīs Eiropas Parlamenta deputātus – Kārli Šadurski, Ivartu Godmani un Robertu Zīli. Vispirms jau jāizvērtē uz studiju uzaicināto cilvēku izvēle. Tā ir liberālā demokrātija, jo, lai gan tiek daudzzināta viedokļu daudzveidība, visi uzaiicinātie viesi pārstāvēja vienu viedokli. Visi EP deputāti bija par eiro ieviešanu, bet žurnālisti skatās viņiem mutēs un piekrit. Būtibā studijā esošie cilvēki apvienojās pret sabiedrisko domu, kas spilgti izpaudās tālruņa balsojumā – vairākums skatītāju bija pret eiro ieviešanu. Ja Gundars Rēders būtu godīgs žurnālists, viņš uz sarunu aicinātu kaut vai vienu eiro pretinieku, kurš ar spēcīgiem, ar skaitļiem pamatotiem argumentiem *sasistu lupatās* trīs EP deputātus. Taču šādam viedoklim liberālajā demokrātijā nav vietas, jo tiek darīts viss, lai cilvēkiem iestāstītu, ka eiro ir jāievieš. Bet neviens pat neuzdod jautājumu,

vai eiro ieviešana būs nepieciešama. Varbūt, ka Rimšēvičs beigās pateiks: *nē, draugi mīļie, nestāsimies eirozonā!* Taču šie stulbeņi jau savu būs norunājuši, atstājot vēstures liecības par savu mulķību.

Skatoties un klausoties diskusiju LTV studijā, nevarēja nepamanīt, cik pretvalstiski ir, piemēram, Godmaņa uzskati. Viņš

uzdeva jautājumu, vai mēs vispār zinām, kādēļ Vācija grib, lai Latvija būtu eirozonā? Viņš pats arī atbildēja – tikai tādēļ, ka Vācija grib, lai mēs pirktu viņu preces. Tātad Godmanis grib, lai mēs paši neko neražojam, bet tikai pērkam citu saražotās preces. Tā ir pretvalstiska nostāja! Taču tāds arguments tiek uzskatīts par pamatotu un pietiekošu, lai Latvija uzskatītu par pagodinājumu pievienoties eirozonai. Visi māj ar galvu, piekrit un vienā balsī skandina: cik tas ir labi, ka Vācija grib, lai Latvija pievienojas eirozonai. Tas nekas, ka mums nelauj ražot lauksaimniecības preces tik, cik mēs varam un cik mums ir nepieciešams, tikai tādēļ, ka jāpērk no ES; puķes mums nelauj audzēt, jo tās jāievie no Holandes. Visi klausās šādos argumentos un priecājas – cik labi, ka

mēs pievienosimies eiro. Prātā nāk bērnībā lietotais salīdzinājums – mums tiek dots mēsls, kas ietīts konfekšu papīrītī...

Tas ir amorāli! Un uzaiicinātie žurnālisti – Raudseps, Rozentāls un Zālīte – Rēdera vadībā tikai māj ar galvu un priecājas līdzī. Manuprāt, vienā pusē sēdošie *plauši* kaut ko stāsta otrā galda pusē sēdošajiem *plaušiem*, bet pie ekrāniem sēdošie *plauši* (tie, kuri vēlas eiro ieviešanu) klausās un visam tic.

DDD: *Ar ko beigsies šis absurda teātris? Vai tiešām cilvēki nesapratis?*

A.G.: Ja uz notiekošo skatāmies no pasaules satricinājumu viedokļa, tad Eiropas Savienības politika, protams, tuvina cilvēci katastrofai. Tādi veidojumi kā Eiropas Savienība vēsturē jau ir pastāvējuši, piemēram, Bābeles tornis. Zināms, kāds liktenis to piemeklēja. Ja latvieši tik stulbi paklausies ES iznīcīgajai politikai, mums būs jāizdzer pilns indes kauss. Kad atnāks gaidītā Jaunā Pasaule, tad ikviens būs atbildīgs. Ja mūsu cienjama lasītāja Diāna Krūmkalne patiesi vēlas saņemt atbildes, tad iesaku viņai izlasīt apģādā “Vieda” izdoto grāmatu “Jēzus Kristus nezināmā dzīve”, kurā stāstīts par Kristus Varoņdarbu. Kādēļ es to pieminu iepriekš teiktā kontekstā? Tādēļ, ka šajā grāmatā atklāts, ka Viņa Upuris, ko Kristus veica, ļaujot Sevi piesist krustā, vēl nav realizējies. Tas īstenosies tad, kad Viņš atkal atnāks. Patiesībā Viņš jau ir atnācis ar Dzīvo Etiku. Tā ir Viņa – Maitreijas, kā Viņš vēlas, lai Viņu tagad sauc, Mācība. Tas ir Vienotais Augstais Gars, kuru gaida visas tautas – musulmaņi gaida Muntazaru, žīdi gaida Mesiju, indusi Kalki Avatāru, budisti Maitreiju,

bet kristieši – otro Kristus Atnākšanu.

Patiesībā uz visiem jautājumiem atbilde ir viena: ja mēs paši tagad neko nedarīsim, tas ir, neprotestēsim pret eiro, miermilīgā ceļā, īstenojot Saeimas pieņemto Deklarāciju par Latvijas okupāciju, neizraidīsim no Latvijas okupantus; ja labprātīgi, paši pēc savas gribas nepretosimies ļaunumam, netaisnībai, var pienākt brīdis, kad tas būs jāizcīna ar asinīm. Taisnīgums būs jāizcīna mūsu bērniem un mazbērniem.

Apģāds “Vieda” ir izdevis grāmatu “Visu maiju pareģojumi. 2012.gads – pirms un pēc”. Domāju, ka šo grāmatu arī vēl var iegādāties grāmatnīcās. Daži mūsdienu zinātnieki-astronomi ir aprēķinājuši, ka 2012.gada 21.decembrī visas Saules sistēmas planētas atradīsies uz vienas līnijas tieši pret mūsu Galaktikas centru. Es nevaru apgalvot, ka tas tā ir, jo Dzīvajā Ētikā konkrēti termiņi nav nosaukti. Taču, ja kaut vai daži zinātnieki tā uzskata, tad ir vērts aizdomāties... Tieši paši astronomi apgalvo, ka šāda parādība notiek vienu reizi trīsdesmit trijos miljonus gadu. Ja tas tik tiešām tā ir, tad šis gaidāmais notikums ir ārkārtējs, unikāls. Tas nozīmē, ka planētu Zeme sagaida ļoti lieli kosmiska mēroga pārkārtojumi. Nav jādodomā, ka tie būs slikti pārkārtojumi. Kosmiskais Saprāts veic pārkārtojumus, kas **vienmēr** ir evolūcijas labā. Vienlaidīgi tas nozīmē, ka šie pozitīvie pārkārtojumi būs graujoši sabiedrības demoralizējošiem elementiem, proti, tumšajiem spēkiem jeb aukstajiem un remdenajiem jeb vienaldzīgajiem (rozā labsirdīgajiem).

*Sagatavoja
Liene Apine*

ULDA FREIMAŅA AICINĀJUMS PIEDALĪTIES 1.JŪLIJA GĀJIENĀ

Tas, ka ne pēc valodas referenduma, ne pēc ikgadējā 9.maija lēmbasta valdība un Saeima neko nedara, lai palīdzētu no Latvijas repatriēties Krievijas piektajai kolonnai, nozīmē, ka šīs abas institūcijas var saukt par okupācijas pašpārvaldēm. Pat Saeimā iekļuvušie tā saucamie “nacionālie spēki” (VL-TB/LNNK) dekolonizācijas vietā, šķiet, ir izvēlējušies “piepūderēt smadzenes” un uzsmiņķēt Latvijā iebrāukušos krievu okupantus, lai tie kļūtu latviešiem pieņemamāki.

Tāpat kā bezpajumtnieki laika gaitā pierod pie netīrības un smirdoņas, tā arī pretdabiskās propagandas rezultātā latvietis tiek pieradināts gan pie praidiem, gan pie kopdzīves ar nelikumīgi iebrāukušiem krievvalodīgiem.

Pret latviešu tautas iznīcināšanu stingri nostājas tikai LNF un avīze “DDD”, bet VL-TB/LNNK par jūdasa grašiem palīdz Dombrovskim atbrīvot Latviju no latviešiem.

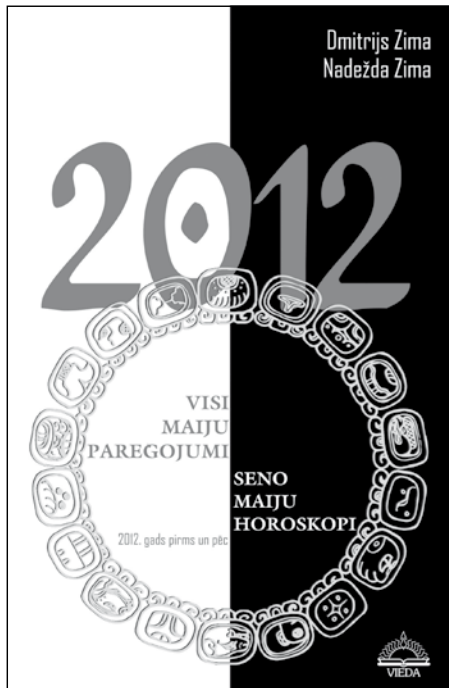
Ja 2010.gadā Raivis Dzintars nosodīja 1.jūlija gājienu, kas tika rīkots par godu staļinisko slepkavu padzišanai no Rīgas, tad šogad šis, manuprāt, divkosis jau sniedz intervijas krieviski un atzīstas, ka ar kaimiņiem runā okupantu valodā. Tas, kurš sācis iet pa kangara taku, ilgi savu nodevēja dabu nenoslēpj.

Šogad 1.jūlijs ir svētdiena, tāpēc gājiens no Okupācijas muzeja uz Brīvības

pieminekli sāksies plkst.12, un pasākums ilgs līdz plkst.14. Tā kā Augstākās tiesas Senāts 1.jūlija gājienu ir atzinis par likumīgiem, provokācijas no varas puses nebūs, tāpēc aicinu visus nodemonstrēt savu vēlmi atjaunot latviešu Latviju. Lai gan sabraukušie parazīti ir stingri piesūkušies latviešu tautas miesai (pat tā, ka tos grūti atraut), tomēr mums ar savu 1.jūlija gājienu viņiem jāparāda, ka priecāsimies par viņu pazušānu no Rīgas ne mazāk kā latvieši priecājās 1941.gada 1.jūlijā, kad Rīga tika pilnībā atbrīvota no padomju okupantiem un sarkanarmiešiem nācās sist ar laidnēm pa pirkstiem tiem, kuri iekrampējās mūkošo smago automašīnu bortos – tik liela bija okupantu vēlme pazust no Latvijas. Lai gan šodien par tādiem tempiem varbūt nav ko sapņot, tomēr mēs ar savu gājienu nodemonstrēsim protestu pret Dombrovska klīķes centieniem iznīcināt latviešu tautu.

BEZ CĪNAS NAV UZVARAS! – tāpēc es, Uldis Freimanis, aicinu visus patriotus **1.jūlijā plkst.12 pulcēties pie Okupācijas muzeja**, lai ar gājienu atzīmētu 71.gadadienu kopš padomju okupantu padzišanas no Rīgas.

Uldis Freimanis
*1.jūlija gājienu
organizators*



DIAGNOZE – PROGRESĒJOŠS SABIEDRĪBAS PAGRIMUMS

Turpinājums no 1. lpp.

Artūrs Grīslītis: Tas norāda, ka visa šī kadru struktūra un politika ir klaji naidīga latviešu tautai, jo izpildītāji ir tie paši padomju nomenklatūras darbinieki un viņiem pakļautās struktūras.

DDD: Vai jūs gribat teikt, ka arī tie jaunie, kuriem šobrīd ir divdesmit pieci gadi un kuri ienāk politikā, ir kaut kādā veidā saistīti un turpina šo padomju struktūru politiku?

“Tie, kas pēc tā saucamās neatkarības atgūšanas nāca pie varas, faktiski ir marionetes, ielikteņi no vecā padomju režīma.”

A.G.: Es domāju, ka par to nav ne mazāko šaubu, jo šīs struktūras un sistēmas sevi nepārtraukti atražo. Paskatīsimies – kaut vai Petera dēls un viņa posteņi, arī jaunais Rubiks (par veco, kurš sēž Eiroparlamentā, nemaz nerunāsim)... Tādējādi te ir skaidri redzams, ka šī sistēma sevi at-ra-žo...

DDD: Tagad gan ir moderni mācīties augstskolās, kas cildina Rietumu demokrātiju. Vai varam salīdzināt padomju sistēmā un Rietumu augstskolās skolotos cilvēkus?

A.G.: Līdzība ir daudzos aspektos. Es gribētu teikt, ka nav lielas atšķirības starp šiem veidojumiem, jo gan Austrumos, gan Rietumos, balstoties uz vēstures faktiem un uz daudz, dažādu autoru darbiem, ir redzams, ka Austrumu un Rietumu vadošie spēki darbojas faktiski vienādi – un tas ir starptautiskais cionisms.

DDD: Ja jau nebūtu šīs līdzības, mūsu sabiedrotie nebūtu mūs atdevuši Padomju Savienībai...

A.G.: Jā, tas to apliecina. Bet es gribēju parādīt saknes, kas ir nākušas no Rietumiem – no cionisma centra (tagad tas zināmā mērā ir pārcēlies arī uz Eiropu), no Amerikas, no Ņujorkas, kur cionisti faktiski pārvalda valsti: ieceļ, atceļ un, ja tas ir vajadzīgs, arī apšauj prezidentus... Starptautiskais cionisms, lai realizētu savus globālos plānus, izmanto vietējos kadrus, kurus uzpērk, kuriem izskalo smadzenes,

piesolot lielas algas, augstus posteņus, ordeņus un goda rakstus, starptautiskas uzslavas...

Visiem ir zināms Sorosa fonds un tā darboņi šeit, Latvijā un pašreizējā Latvijas valdībā. Tādu mums netrūkst. Kā spilgtāko varam minēt Ēlertes kundzi. Nav vērts visus nosaukt – viņu ir pārāk daudz! Viņi tad nu arī darbojas.

Turklāt jāņem vērā, ka Rietumos šīs “demokrātijas” jeb cionisma globalizācijas veidotāji ir vairāk pieredzējuši un strādā ar slīpētākām metodēm. Ja Staļins, piemēram, Ukrainā lika lietā *golodomoru* – primitīvi, zooloģiski (kaut gan zvēru vidū šādas parādības nav atrodamas!) iznīcināja cilvēkus, tad šie mūsdienu nezvēri izmanto ļoti izsmalcinātus gājienu. Par to varam pārliecināties tepat – Latvijā. Rietumu demokrātijas smadzeņu skalošanas centros sagatavotie, tēlaini izsakoties, ir pirksti, kurus kustina spalvainā roka. Gan padomju, gan pašreiz valdošajai liberālajai ideoloģijai

mērķis ir viens, un to mēs izjūtam ikdienā – valsts faktiski ir sabrukusi.

BEZ IZPRATNES NAV PĀRLIECĪBAS

DDD: Kādas ir zāles pret šo izsmalcināto un rafinēto tautas iznīcināšanu? Kas ir tas spēks, kas varētu apturēt šo briesmu izplatīšanos? Kas būtu jādara?

Artūrs Grīslītis: Uzskatu, ka to cilvēku, kas ir saglabājuši nacionālo pašapziņu, patriotismu un tamlīdzīgas vērtības, uzdevums būtu nodarboties ar ļoti grūtu un atbildīgu darbu, tas ir, ar tautas izglītošanu. Pašreizējais tautas apziņas līmenis visos jautājumos, kas skar situācijas izpratni, ir visai zems. Pašlaik Latvijā dzīvojošo cilvēku kopumu drīzāk var nosaukt par pūli, nevis par tautu.

DDD: Kā jūs iztēlojaties šo izglītošanu? Daudzi teiks: neesmu skolotājs, man nav pieejami mediji, neesmu ne žurnālists, ne politiķis – ko gan es varu izdarīt?...

A.G.: Jautājums ir pamatots. Bet jāsāk jau ar pašu vienkāršāko. Nevajag iedomāties, ka jādibina fakultātes vai katram jāorganizē ielu gājieni un tamlīdzīgi pasākumi. Jāsāk ar izpratni, jo, ja cilvēkam nav izpratnes, viņam nav arī pārliecības par to, kas ir vai nav jādara. Un jebkurš cilvēks kaut ko dara tikai tad, ja viņam ir pārliecība.

“Atcerēsimies, ka ārsts, tāpat kā jebkurš cilvēks, pieder pie primātu kārtas, kurā ietilpst arī visādi smuki mērķaķīši (gorillīņas, giboniņi, lemuri utt.).”

DDD: Kā viņš var iegūt šo pārliecību? Iedomāsimies – cilvēks no rīta pamostas un nolemj: es gribu iegūt pārliecību, gribu saprast...

A.G.: Cilvēks ir tāds veidojums, kurš ir ietekmējams – jo viņu ilgāk ietekmē, jo arī rezultāts ir ievērojamāks. Kaut vai visprimitīvākā veidā. Piemēram, ir labi zināms, ka Staļinam bija ļoti vienkārša iedzīvotāju ietekmēšanas metode. Katrā kolhozā, *ģerevņā* un citās publiskās vietās, kur pulcējas vairāk cilvēku, staba galā bija skaļrunis, kurš no rīta līdz vakaram *potēja* padomju ideoloģiju. Tāpat tas notiek arī Ķīnā, un, manuprāt, tie, kas Latvijā ir palikuši pēc visiem ilgajiem represiju gadiem, nav tie gaišākie un labākie latviešu kadri... Tādēļ tiem, kuri šo stāvokli redz

un izprot, pienākums būtu apgaismot un ar jebkuriem līdzekļiem panākt, lai informācija par patieso situāciju nonāk līdz cilvēkiem. Jāizmanto visi iespējamie legālie līdzekļi, jo pašreizējais režīms ar cenzūru un absurdu izpratni par objektivitāti, kā mēs zinām, to nepieļauj. Ja mēģināsīt kaut ko organizēt – kādu izglītošanas darbu vai kādu aģitāciju – bez varas orgānu atļaujas, jūs zināt, kas tad notiks – esat jau to uz savas ādas pārbaudījuši.

DDD: Mēs pat izmantotajam legālas metodes, bet tik un tā mūs mēģina ierobežot, jo nepatīk domas, ko sakām.

A.G.: Jā, jo mums jau nav tiesiskas valsts – mūsu valstsvīri, ministri atļaujas apšaubīt un kritizēt pat tiesas lēmumus. Esmu jau par to runājis sabiedriskajā radio “Merkurs”, tādēļ varbūt nav vērts atkārtoties. Bija gadījums ar Freimaņa kungu, bijušo latviešu lidotāju, kurš saņēma tiesas atļauju, ka drīkst organizēt gājienus sakarā ar Sarkanarmijas izdzīšanas no Rīgas gadadienu, bet vietējie, kā saka, rokļaižas, lai izpatiktu gan Rietumiem, gan Austrumiem, atļāvās apšaubīt un kritizēt tiesas lēmumu! Un kas bija šie kritizētāji? Tie bija premjers, ārlietu ministrs, iekšlietu ministrs...

DDD: Visi “tiesiskuma koalīcijas” pārstāvj...

A.G.: Jā. Tie, kuriem bija jānodrošina tiesas sprieduma izpilde, rīkojās pavisam pretēji. Šādus piemērus redzam visās dzīves

jomās. Tiek darīts viss, lai cilvēki nesaņemtu patiesu informāciju, lai masu informācijas līdzekļos neizskanētu varai netiekamas, bet taisnīgas domas. No savas pieredzes zinu, kā tā saucamajā sabiedriskajā radio netiek pārraidīts ēterā zvanītāja teiktais pat par nelieliem jautājumiem – jau pēc pāris vārdiem, ja tie nepatīk raidījuma vadītājam, telefona savienojums tiek pārtraukts.

Tādējādi pašreizējā valdība, patiesībā – pēcokupācijas padomju administrācija, dara visu iespējamo, lai latviešu tautai nelautu atgūt izpratni, nacionālo pašapziņu, lai tā nebūtu spējīga pašorganizēties, lai attiecīgajā vēsturiskajā momentā mums nebūtu spēki un organizācijas, kas var pārņemt varu.



CILVĒKI PAKĻAUJAS ZEMĀKAJIEM INSTINKTIEM

DDD: Jūs teicāt, ka ir jāizglītojas, ka tiem, kas saprot, ir jāizglīto pārējie. Atceros, ka radio “Merkurs” stāstījāt, kā dažādās sadzīviskās situācijās esat mēģinājis par šīm problēmām runāt ar saviem draugiem, radiem un paziņām, bet sastopaties ar ļoti noliedzīgu attieksmi.

Artūrs Grīslītis: Nu, te jau tas ir, ka mūsu dzīvais iedzīvotāju fonds nav kvalitatīvs, un par to komunisti savā laikā ir parūpējušies... Ar izglītošanu, situācijas skaidrošanu visu savu pazīstamo cilvēku vidū es nodarbojos jau no padomju laikiem. Toreiz tas bija jāietērpj citādos vārdos. Bet izbrīnu un neizpratni rada tas, ka gadu desmitu gaitā pat man ļoti pazīstami cilvēki nav spējīgi izprast lietu būtību.

DDD: Piemēram, jūsu kolēģi – ārsti, kaut gan ārsti ir vieni no izglītotākajām sabiedrības grupām. Kāpēc, jūsuaprāt, viņi nesaņem šo elementāro patiesību – nepieciešamību veikt dekolonizāciju, okupācijas seku likvidēšanu?

A.G.: Te uzreiz ir jāteic, ka diemžēl ārsti nav nekāda īpaša ģenētiski izveidota cilvēku grupa, viņi ir tādi paši cilvēki, ar tādām pašām īpašībām kā jebkuri iedzīvotāji. Protams, sakarsmē ar cilvēkiem, ar slimiem tomēr ar laiku izveidojas kaut kādi vairāk izteikti cilvēciski principi (kuram vairāk, kuram mazāk – diemžēl). Bet tas, ka ārsti to nesaņem, lai klaji runātu, izskaidrojams ar ļoti elementāru sindromu. Atcerēsimies, ka ārsts, tāpat kā jebkurš cilvēks, pieder pie primātu kārtas, kurā ietilpst arī visādi smuki mērķaķīši (gorillīņas, giboniņi, lemuri utt.). Šī zīdītāju klase ir ļoti tuva cilvēku klasei. Tajā valda vadonības, varas, barības princips – faktiski visi galvenie instinkti, kas

ir izdzīvošanas pamatā. Neskatoties uz attīstību tūkstošiem gadu garumā, cilvēku šķira nekur tālu nav atrāvusies – pamatprincipi valda gan tajā kastā, gan arī cilvēkos. Arī ārsti nav ne no kādiem brīnumbērniem cēlušies – lielākā daļa ir ar šiem pašiem instinktiem saistīti...

Teikšu, ka netrūkst tādu ārstu, kuri nav spējīgi ierindoties, kā Dzīvās Ētikas Mācībā rakstīts, augstākajā klasē, pie kuras pieder šie domā ne tikai par sevi un saviem tuvākajiem, bet arī par tautu.

KLUBS 2K

Artūrs Grīslītis: Esmu nonācis pie secinājuma, ka daudz ir tādu cilvēku, kuri ierindojami klubīnā 2K. Kādreiz, kad 1990. gadā organizējās šī vara, tad iepriekšējās varas pārstāvji, atbilstoši plānam un izstrādātajiem principiem, nodibināja sistēmu jeb *perestroiku*, kurā, kā saka, visa vecā vara tika nedaudz pārveidota un pārgāja ar visām struktūrām “Klubā 21”. Šis klubs apvienoja vadošo eliti. Laika gaitā tā ir pajukusi, un tagad pie varas ir *Klubs 2K*. Tajā ietilpst visi tie, kuri nav spējīgi domāt par savas tautas, par valsts vajadzībām. Viņi domā tikai par divām lietām: pirmais *K* ir kreklis, otrais – krēsls. Lūk, kādēļ to sauca par *Klubu 2K*. Lai kreklu dabūtu sev tuvāk pie miesas, ir vajadzīgs amats vai postenis, un tas ir krēsls.

Lielākā vai mazākā mērā katrs cilvēks ir egoists, bet, ja pie varas ir tādi, kas dzīvo tikai uz tautas rēķina un raugās, lai šie divi *K* tiktu izpildīti, tad nav jābrīnās, ka viss strauji degradējas. Turklāt cionisti ir tendēti atrast sabiedrībā (gan Latvijā, gan Krievijā, gan Itālijā u.c.) darboņus, kas pieder klubīnam 2K.

Turpinājums sekos

Intervēja Liene Apine

SAUJA ZEMES

Es paņemu sauju zemes
Un piespiežu cieši pie sirds.
Tā ir mana Latvija mīlā,
Tā ir mana saule, kas mirdz.

Es paņemu sauju zemes
Un izdalu latviešiem to,
Lai sveši kungi te nenāk
Un zemi šo neiekāro.

Es paņemu sauju zemes,
Un tajā pukst latvieša sirds
Kā sarkanbalts ziedīņš starp ziediem,
Par kuru es varētu mirt.

Astrīda Ansonē

BUMBA AR LAIKA DEGLI

Saruna ar **Jāni Rožkalnu** – Gunāra Astras cīņu biedru, Triju Zvaigžņu ordeņa lielvirsnieku

Turpinājums no iepriekšējā numura

SOROSS – TAUTAS DEGRADĒŠANAS SPONSORS?

DDD: Sarunas pirmajā daļā jūs sacījāt, ka cilvēku iespaidošana ir kļuvusi rafinētāka nekā okupācijas laikā – zombēšana ir skārusi visu mūsu tautu.

Jānis Rožkalns: Ja mēs skatāmies, kas notiek ar to pašu Sorosa infrastruktūru pie mums, – viņi saņem ievērojamu finansējumu, riko simtiem konferenču, nometņu, brauc dārgos komandējumos, dzīvo labākās viesnīcās, visur viņiem atvērta durvis: slava, gods, popularitāte, mediji, labas algas, labi biroji... Un ļoti interesanti – kādā “Mozaikas” konferencē viena meitenīte uzstājās no “Mozaikas” puses, un es viņai publiski pajautāju: “Sakiet, jūs pati arī esat lesbiete?” Viņa uzreiz apmuls, tad atbildēja: “Nē, nē, es neesmu!” Bet, kāpēc tad tu esi te?

“Neapšaubāmi, tā ir viena no bumbām ar laika degli, kuru “Latvijas ceļš” un viņu politiskie kompanjoni ielika Latvijas neatkarības atjaunošanas laikā, un tagad tā sprāgst.”

Tāpēc, ka te ir silta vietīņa! Tas jau ir labi zināms, ka šie homoseksuālisti atbalsta cits citu, un dažādas kompānijas, arī Latvijas, ar viņiem sadarbojas. Zīnu vienu lielu banku, kur tika izraidīts labs speciālists, lai pieņemtu homoseksuālistu. Tādu piemēru daudz.

DDD: Kura banka?

J.R.: Hipotēku banka. Pirms dažiem gadiem man pazīstams augstas klases speciālists šādi tika izmests no darbavietas. Viņam skaidri to pateica, un viņš redzēja, kurš nokļūst viņa vietā.

DDD: Pieņēma pediņu?

J.R.: Jā. Tas pats notiek, piemēram, Latvijas konservatorijā, kur pasniedzēja – augstākās kvalifikācijas mūziķe – nostrādāja pusi mūža. Bet atnāca lesbiete, kurai viņa iepatikās, taču, sekojot “mīlestības” atteikumam, zuda arī darbs. Šādu gadījumu ir ļoti daudz, bet mums jau nav statistikas – ja mēs to zinātu, ticu, elpa aizrautos.

DDD: Stāsta, ka arī Mākslas akadēmijā priekšroka uzņemšanā dažās nodaļās ir puisiem, kuri neiebilst pret homoseksuāliem aktiem ar pasniedzējiem...

J.R.: Piemēram, 1999. gadā Tūna krimināllietas ietvaros veiktajā kratīšanā policija viņa birojā atrada kartotēku ar 5000 nepilngadīgiem zēniem, kuri bija savervēti par geju prostitutām. Vai kāds zina, kas tālāk notika ar

šiem puisiem?... Skaidrs, ka dibināt normālu ģimeni viņiem bija problēma, jo homoseksualisms ir kā narkotika, kas rada atkarību un sagrauj cilvēku ne tikai fiziski.

PIECI MILJARDI IR LIEKI...

Jānis Rožkalns: Otrs, runājot par cilvēku degradēšanu, ir šis tā saucamais “Parīzes klubs”, kurš izstrādāja teoriju par zelta miljardu, kad perspektīvā cilvēces skaits jāierobežo līdz diviem miljardiem. Lai samazinātu pasaules iedzīvotāju skaitu, tika iedarbināti daudzi mehānismi – viens no tiem ir homoseksuālisma perversijas propaganda valstu līmenī. Neaptverami, bet fakts.

Liekas, šobrīd šie procesi jau ir izgājuši ārpus kontroles. Un, ko domā tāds **Obama**, ja viņš paziņo, ka aizstāvēs homoseksuālistu faktiski kristīgā zemē – Amerikā? Tāpat **Klinton**s, kurš tika ievēlēts, lielā mērā pateicoties tieši homoseksuālistu plašam



“tik skaidrībā par savu seksuālo orientāciju”. Lai iezēlinātu un pieradinātu skatītājus?

J.R.: Jā, tas viss ir viņu programmā. Tajā pašā, ko es jau minēju (skat. “DDD” Nr.11(265) – *red.piez.*), Harvardas Universitātes pārstāvju izstrādātajā taktikā teikts: “Izmantojiet slavenības, lai iedvesmotu uz homoseksuālu dzīvesveidu!”... Homoseksuālisma propaganda jau sen ir ienākusi arī kino, kur tiek investēti milzīgi līdzekļi, lai radītu filmas, kas glorificē tieši šādas novirzes. Tiek izsludināti konkursi, maksātas lielas prēmijas tieši tiem režisoriem, kuri apņemas veidot šādus perversus darbus.

DDD: Un nekaunīgā kārtā viņi arī dīzenas personības pasludina par “savējiem”. Slikta dūša metas no bezkaunības, kad cilvēki ar piepīdrotām smadzenēm un sapuvušām apziņām sāk ķengāties pat par Leonardo da Vinči un Čaikovski. Izdzimteni apķēzī ģēniju, kuriem nav nekā kopīga ar viņu slimīgajām fantāzijām, bet šādi meli ir viņu propagandas ierocis.

J.R.: To visu dara “lielā nauda”. Bet, ja kāds iestājas par patiesību, tad tam aizvērsies visas durvis. Tā viņu izbaidinātā “tolerance” domāta tikai homoseksuālisma atbalstītājiem; ja kādam ir cita attieksme, tad visas tolerances beidzas un sākas meli, demagoģija un diktatūra.

BAILES NO IZĀRSTĒŠANĀS

DDD: Savulaik seksologs un psihoterapeits Jānis Zālītis homoseksuālistu sekmīgi ārstēja ar hipnozi, bet viņš uzsūvē, ka slimajam tādā gadījumā ir jāgriežas ārsts. Tātad homoseksualisms ir ārstējams!

Jānis Rožkalns: Tieši no paziņojumiem, ka šī viņu novirze tiek veiksmīgi izārstēta, homoseksuālisti baidās visvairāk. Jo tad iz-

rādās, ka viņu novirze nav nekas cits kā netikumiska uzvedība vai ieradums. Un visas runas par “minoritātēm” un “cīvēktiesībām”, akadēmiķa Viktora Kalnbērza vārdiem runājot, ir tikai “politiskas manipulācijas”.

Šodien ir ļoti jāmelo, lai apgalvotu, ka homoseksuālisms nav ārstējams. Pat Dr.Spicers, kurš pats organizēja kampaņu, lai izņemtu šo diagnozi, sākumā paziņodams, ka homoseksuālisms ir iedzimts un nav ārstējams, jau pēc dažiem gadiem bija spiests atzīt: “Tagad es ticu, ka homoseksuāli orientētie cilvēki var mainīties.” Bet Amerikas medicīnas asociācija paziņoja, ka homoseksuālu nosliecu ārstēšanas prakse pierāda, ka tā ir tikpat sekmīga kā līdzīgu citu psiholoģisku problēmu dziedāšana: “**Ap 30 procenti pacientu gūst pilnīgu atbrīvošanos no homoseksuāliem simptomiem un vēl 30 procentiem stāvoklis būtiski uzlabojas.**”

Pasaulē ir ļoti daudz ārstu un organizāciju, piemēram, Bavārijas vācu Ārstu apvienība Vācijā, kas piedāvā ļoti sekmīgu ārstēšanu no homoseksuālisma. Krievijā ir ārsti, kas ļoti sekmīgi ārstē. Bet divainā “agent-organizācija” “Mozaika” turpina melot un maldināt savus pašu biedrus, kategoriski noliedzot, ka kaut kas tāds ir iespējams... Savukārt viņu jūdasa graši ir labas algas, ārzemju ceļojumi un ērta dzīve.

DDD: Aivars Garda grāmatas “Homoseksualisms – cilvēces negods un posts” priekšvārdā piedāvā izveidot pidarolesbozorijus, līdzīgi kā leprozorijus, lai ārstētu šos nelaimīgos. Un, ja nebūtu homoseksuālisma propagandas, izārstēto pederastu un lesbiešu skaits pieaugtu. Sabiedrība varētu palīdzēt ar pretēju propagandu, saukšim to tā – ar tikumības un normāla dzīvesveida ideoloģiju.

Turpinājums 8. lpp.

KAD “LIKUMĪGIE” ZAGĻI PIE SILES...

Jūlijs Trops

Varas, slavas un mantas kāre laikam ir tikpat neatgriezeniska kā alkoholisms. Ar to sirgstošais *saušā* var nodzīvot nedēļu, mēnesi, pat gadu, bet pietiek sajūst nāsīs vai uz mēles zaļā pūķa smaržu vai garšu, tā pļosts atkal iet valā... Mūžīgā atkarība.

Par to jādomā, izdzirdot, ka atkal veidojas jaunas biedrības (partijas). Cērams, ka tauta vecos un arī jaunos “likumīgos” zagļus pie varas siles vairs nepielaidīs, bet... Daudzkārt esmu pārliecinājies, ka sakāmais “Tautas balss – Dieva balss”, ko izmantoja (gan jau izmantos arī turpmāk) blēži, nav absolutizējams, var teikt, bieži vien ir pat galīgi aplams. Ja daļai tautas ir tik īsa atmiņa, tik liels politisks analfabētisms, tad visi komentāri lieki. Toties apstiprinās “tie paši vēži, tikai citās kultūrās”. Nožēlojami, bet fakts!

Rīgas “jaunie glābēji” sevi piesaka ar devīzi “Gods kalpot Rīgai” vai arī “Gods kalpot Latvijai”. Jebkurā gadījumā tā ir pārspīlēta Latvijas armijas kareivju (militāro personu) atziņas teksta tiša vai netiša zaimošana. Vai Aizsardzības ministrija neprotēs?

Drusku kremt Repšes kunga 2. cēliena piete-

nederīgie integrācijas, pilsonības, valodas u.c. likumi. Te nav runas par atbēšanu, bet par taisnīgumu un pareizu lietu kārtību, kad labs darbs tiek atalgots un apbalvots, bet slikts liekams zem likuma āmura.

Naivi bērna šļupsti, bet visticamāk apzināti meli nāk no varturu mutēm, kuri gvelž par Krievijas lojalitāti pret Latviju un Baltiju. Pilnīgi pretēji – centieni okupēt Latviju, pārkrievot to, lai beigās mūs pavisam iznīcinātu, turpinās. Būs vēl visādi “brīnumi” – pēc šī “tikai”. Pārkrievošanas guļamražoni vēl pilni...

Kamēr okupanti un viņus atbalstošā krievvalodīgā jaunā paaudze nedosies uz savām “roģinām”, tikmēr mūsu pazemošana, apmelošana un citas sātāniskās izdarības pret Latviju un latviešu tautu turpināsies.

PĀRKRIEVOŠANA TURPINĀS

Nemūžam nedrīkst aizmirst to, ka Latvija cieta gan no brūnājiem, gan no sarkanajiem, un ciešanas no krieviem bija vislielākās. Vācieši vismaz ir atvainojusies un pat izmaksā kom-

“Mums naidīgie nebūt nav atmetuši cerības par to, ka krievu valoda būs valsts valoda, ka atkal varēs mūs visos veidos piezmiest, kā tas bija kādreiz.”

kums uz Latvijas politikas skatuves, jo ar “Jauno laiku” viņš latviskai Latvijai, latviešiem un mums draudzīgiem cittautiešiem – likumīgiem pilsoņiem – izdarīja vienu otru nesmuku darbu. Bet sākums šim kungam bija daudzsoļošs. Proti, viņš bija kopā ar LNNK, kur cīnījās arī latviešu nacionālistiskais komunist E.Berkļavs.

Esam piedzīvojuši to, ka 20-gadīgā 4.maija Latvija latviešiem nav laba māte. Toreiz bija jāiet Pilsoņu Kongresa ceļš, atjaunojot 1918.gada 18.novembra Latviju. Kad tiesās tos, kuri šim ceļam uzlika STOP zīmi?! Protams, ne jau šī 20-gadīgā “brīvā” Latvija tiesās, kur ir vēl daudz, daudz *komuņagu*.

GRĒKU IR ĻŌTI DAUDZ!

Tomēr, piemēram, Islande jau tiesā bijušo valsts-vīru, kurš *savārijis ziepes*. Tā ir zīme, ka jāsaaušas arī mūsu varas vīriem un sievietēm (gan bijušajiem, gan esošajiem), kuru 20 gadu darba bilance latviskas Latvijas atjaunošanā ir novērtējama ar minus zīmi.

Grēku ir daudz, pārāk daudz! Naudas maiņa, sertifikātu palaišana brīvā tirgū, saimniecības izputināšana, vēstures un latviešu valodas nemācīšana, latviešiem

pensācijas. Bet Krievija? Tikai turpina Latviju apvainot aizvien no jauna izdomātos grēkos. Bet mūsu izsūtīšanas tiek traktētas pat tik drausmīgā, vārdiem neizsakāmā cinismā, proti, uz Sibīriju latvieši braukuši brīvprātīgi, lai pelnītu milzu naudu...

Krievija diemžēl nav mainījies. Kad es biju jauns, neievēroju, ka mātei ir sakropļoti pirksti. Vēlāk vaicāju, no kā tas viņai. Atbilde bija asinis stindziņoša: “Es, dēļ, skolā gāju krievu cara laikā. Un reiz, kad runāju ar draudzenēm latviski, skolotājs lika nolikt rokas uz galda un ar lineālu sita pa pirkstiem, kamēr tie asiņoja. Bet jaunība man bija sevišķi smags laiks, jo šādu roku dēļ negāju uz ballēm...”

Vai nejutat, ka atkal krievu valoda nomāc mūsu valodu? Atmosfēra sākumā arī es biju valodas inspektors, tad viņi drusku taustījās, sāka mācīties. Bet tagad atkal viss aizgājis pašplūsmā mūsu glēvo likumu radītāju vainas dēļ. Jo ko gan var izkontrolēt valodas inspektors, kurš strādā viens trijos rajonos? Mums naidīgie nebūt nav atmetuši cerības par to, ka krievu valoda būs valsts valoda, ka atkal varēs mūs visos veidos piezmiest, kā tas bija kādreiz. Ja Saeima arī turpmāk klanīsies, kungi savā zemē mēs nebūsim nekad!

VAI CIONISMS ATKAL PACEĻ GALVU?

15.jūnijā tieslietu ministrs **Gaidis Bērziņš** atteicās izveidot darba grupu Otrā pasaules kara laikā mirušo bezmantnieku židu īpašumu uzskaitē, par ko saērcināts jutās Ministru prezidents **Valdis Dombrovskis**, kurš viņam bija uzdevis to izdarīt tūlīt pat pēc vēstules saņemšanas no židu kopienas. Tagad Dombrovskim, ja viņš arī turpmāk vēlas izkalpoties dažādiem bezkaunīgiem židiem, ar šo jautājumu būs jāvērsas Saeimā. Interesanti, ka savtīgās židu saujiņas intereses, kas tiek sasniegtas ar īpaša reketa palīdzību, visvairāk lobē tieši ASV, ik palaikam atsūtīdamas uz Latviju kādu ASV Valsts departamenta darboni, lai tas “iebāz degunu” Latvijas iekšējās lietās un “uzkurbulē” mūsu iztapīgos valsts vīrus.



Ministru prezidents Valdis Dombrovskis, uzlīcis galvā jūdaistu kipu, sarokojas ar ASV vēstnieci Džūditu Gārberi.

Foto: Valsts kanceleja

Saeimas deputāta Imanta Parādnieka komentārs

Imants Parādnieks:

Manuprāt, ir skaidrs, ka židu tauta ir cietusi Otrajā pasaules karā, tāpat kā daudzas citas tautas – par to vispār nav jautājumu. Bet tagad mērit, kuri ir cietuši vairāk?! Fašisma un rasisma ideoloģija ir noziedzīga tieši tādēļ, ka paceļ kādu tautu pāri citām tautām. Tātad kāda tauta novieto citas tautas zemākā stāvoklī un uzskata, ka tai kaut kādu iemeslu dēļ (nav svarīgi, kādu – subjektīvu vai daudzmaz objektīvu iemeslu dēļ) pienākas kaut kas vairāk nekā pārējām. Turklāt parasti subjektīvi iemesli tiek pasludināti par “objektīviem”.

Manuprāt, šis ebreju prasības ir tāda kā mūsdienu fašisma ideoloģijas izpausme. Sanāk, ka kāda tauta drīkst prasīt kaut ko vairāk un vērtēt savas iegribas augstāk nekā citu tautu prasības un tiesības. Vai tad latvieši ir mazāk cietuši pagājušajā gadsimtā? Vai, piemēram, poļi ir mazāk cietuši?

Būtiski atcerēties, ka Latvijā ir beigusies denacionalizācija un ar to saistītie procesi, kas deva visiem vienādas iespējas atgūt Otrā pasaules kara laikā zaudētos īpašumus. Varbūt vēl ir palikuši kādi atsevišķi vērtējami gadījumi, bet es vēlreiz atkārtoju, ka nedrīkst būt atšķirību, kādas tautas pārstāvim šis īpašums ir piederējis. Piederība pie kādas noteiktas tautas nedod šim cilvēkam lielākas vai mazākas tiesības.

Pašmāju ebreju kopienas locekļi un atbraukušie pārstāvji no Izraēlas un ASV nekādā veidā neaicina uz līdzvērtīgām tiesībām katrai tautai. Jau no šī aspekta vien raugoties, tas nav pieņemami! Manuprāt, tā ir mērķtiecīga uguņu izsaukšana uz sevi – būtībā nacionālā naida kurināšana.

Un vēl padomāriet par absurdu, ka tagad kādi iztēlojas, ka ebreju tautības Latvijas pavalstnieki, kas pirms kara dzīvoja Latvijā un kuriem nebija juridiski tiesisku mantinieku, nebūtu vēlējušies savus īpašumus atstāt savai valstij, kā to paredz likums, bet *apriori*, bez testa-menta, uzskatījuši, ka tie pienākas kādiem citiem. Kāpēc kāds mēģina uzurpēt tiesības viņus pārstāvēt un lemt viņu vietā?

Ceru, ka šis jautājums tiks atrisināts atbilstoši taisnīguma principam.

Sagatavoja Līga Muzikante

16.MARTA REZONANSES ATSLĒGA



Normunds Melderis

LTV sporta žurnālists

Turpinājums no iepriekšējā numura

VAI TIEŠĀM VISTAS DROŠĪBAS POLICIJĀ?

Vēl pār kādu juridisku un morālu parādību, kas allaž “uzpeld” saistībā ar leģionāru gājienu. Proti, katru gadu pirms gājiena uz skatuves parādās kāds Drošības policijas pārstāvis, kurš, izmisumā pārgriezis seju, visu mediju priekšā vaid: “... atkal 16.marts, izskatās būs ārpriests, ārpriests, ... glābjas, kas var...?!” Pēc tam Rīgas dome (kur pašlaik valda “Krievijas impērijas” partija – “Saskaņas centrs”) paziņo, ka, pama-

huligāniskām darbībām nav izcēlušies. To gan nevarētu teikt par krievu un ebreju pseidoantifašistu izdarībām, kas patiešām bieži ir pārsniegušas likuma robežas. No tā izriet absolūts juridiskais un morālais absurds, ka viena persona vai personu grupa regulāri, izraisot nekārtības, par ko draud administratīva un kriminālatbildība, panāk, ka šo iespējamo draudu un darbību rezultātā pašvaldība vai valsts institūcija aizliedz citām nevainīgām personām izmantot konstitucionālās tiesības!!! Kopš kura laika **par vainīgo atbild nevainīgais?** Vai sen jau?

Tāpat šai sakarībā ir jārunā par Drošības policijas vadošo personu atbilstību ieņemamajiem amatiem. Es ar to domāju ne tikai faktu, ka no Latvijas krievu medijiem nemitīgi, bez ierobežojumiem plūst latviešu tautai un valstij naidīgas domas, stalinisma un krievu pastrādāto noziegumu attaisnošana vai pat slavēšana, bet, pirmkārt, jau pašu faktu, ka policijas vadība atļaujās histēris-kas vistas cienīgu rīcību. Bļaut un kladzināt, ka viņi netiek galā ar saviem drošības garantēšanas pasākumiem, – tas ir ne tikai neprofesionāli, bet pat

liecināts, latviešu leģionāri izvēlētos citus variantus. Bet tādu nebija, un punkts! Kādu zvērestu, formu un militāro nosaukumu vācieši piedāvāja, tāds arī bija. Manuprāt, nav vajadzīgas īpaši dziļas intelektuālās spējas, lai to saprastu un šādus idiotiskus pārmetumus neizplatītu.

Starp citu, arī staļiniskās Krievijas pusē karojošajiem latviešiem izvēles iespējas jeb, pareizāk sakot, neizvēles iespējas, bija tādas pašas. Vai viņiem arī kāds varētu pārmet par viņu “izvēli”? Skaidrs, ka abās pusēs karojošie bija divu noziedzīgu valstu un spēku upuri. Tāpēc vēl mazāk izprotami ir mūsdienu Krievijas amatpersonu pārmetumi Latvijai un leģionāriem. Kā noziedznieks var kaut ko pārmet upuriem?! Manuprāt, loģiski būtu, ja viss notiktu otrādi.

To pašu var attiecināt uz Latvijā dzīvojošajiem tā saucamajiem krieviski runājošajiem. Viņi šeit nonāca savas valsts, tautas izdarīta starptautiska nozieguma rezultātā, par ko viņi ir morāli un tiesiski atbildīgi. Viņi arī ir noziedzīgas darbības izpildītāji! Tāpēc viņiem par leģionāru “fašismu” vai “nacismu” vajadzētu paklusēt.

KUR AITAS, TUR CIRPĒJI

Par 16.marta leģionāru gājienu nereti izskan vie-doklis, ka šādu pasākumu vajadzētu rīkot kaut kur citur, bet ne pie Brīvības pieminekļa. Sak, nu, ja leģionāri pieminētu savus ciņu biedrus kaut vai Lestēnē, tas nekas... Bet Rīgas centrā tas nav smuki... Tādas noskaņas var dzirdēt gan no “krievu”, gan no “latviešu” nometnēm.

Pirmkārt, ja izvērtējam Leģionāru dienas nozīmi, kas, manuprāt, ir kā piemiņas diena ne tikai leģionāriem, bet visiem, kuri ir cīnījušies pret krievu okupantu varu Latvijā, tad Brīvības pieminekli kā notikumu vieta visnotaļ organiski iekļaujas šajā pasākumā. Galu galā, izraujoties tieši no Krievijas ķepām, 1918.gadā dzima Latvijas valsts. Turklāt nekāda cita pieminekļa, kas būtu veltīts Latvijas patriotiem pret krievu okupantu varu, Rīgā nav.

Otrkārt, ir jāsaprot, ka pasākuma pārcelšana uz Lestēni vai citurieni nemaina šīs dienas nozīmi un jēgu. Treškārt, tā saucamie pseidoantifašisti tādā gadījumā tik un tā atradīs veidu, kā traucēt pasākumu. Ja ņem vērā, ka daļa no viņiem Latvijā ierodas no citām valstīm – Krievijas vai Eiropas valstīm –, veicot vairāku tūkstošu kilometru attālumu, tad gan jau viņi nepaslinkos, lai no Rīgas nokļūtu līdz, piemēram, Lestēnei.

Ceturtkārt, nav pamato-ti, ka svešnāciju pārstāvji,

kas paši bija vainīgi Otrā pasaules kara izraisīšanā, tagad kaut ko diktē vai pārmet cietušās nācijas pārstāvjiem. Tas ir amorāli! Tāpēc ir jābūt ļoti nai-vam cilvēkam, lai sāktu domāt, ka pasākuma vietas (vai datuma) pārcelšana kaut ko mainītu. Leģionāru piemiņas gājiens nav tas, par ko būtu latviešiem jākaunas. Ja latvieši par to turpinās kaunēties, tad citu agresīvāku un bezkaunīgāku nāciju pārstāvji to turpinās izmantot. Jo tas nozīmētu, ka kaunināšanas mehānisms darbojas. Bet, ja darbojas, tad kāpēc gan to neizmantot?!... Ja būs aitas, būs ar cirpēji.

GUMIJAS SASPRIEGOŠANA...

Tagad paskatīsimies uz šo problēmu no tiesiskā un politiskā aspekta. Skaidrs, ka pseidoantifašisma aktivitātēm Latvijā ir Krievijas vai lielskrievis izcelsmes garša un avots. Atšķirības starp tiem, kas ir aiz Zilupes un kas dzīvo šai pusē robežai, faktiski nav nekādas. Viņi visi Austrumeiropas tautu (arī latviešu) priekšā ir atbildīgi par staļinisko režīmu, par lielskrievis šovinismu, nacismu, par tā “eksportu”. Tāpat ir skaidrs, ka galvenais šādu Latvijai naidīgu spēku mērķis ir nepieļaut objektīvu, patiesu Otrā pasaules kara, kā arī visa 20.gadsimta vēstures izpēti.

Lielskrievis spēki cer, ka šādā veidā iebiedēs vai kā citādi piespiedīs latviešu tautu un Latvijas valsti, tās augstākās amatpersonas aizmirst patiesību, jo tā ir ļoti nepatīkama, pirmkārt, Krievijai un krieviem. Viņu sirdsapziņa ir netīra un rokas ir citu tautu asinīm aptraipītas. Līdz ar to skaidrs, ka labākais, ko vajadzētu darīt Latvijas valsts vadītājiem, nav vis slēpties no šīs patiesības, justies kaut kā neērti, utt., bet gan ir skaļi par to ziņot pasaulei. Ne mēs vienīgie tādi esam. Ir taču Igaunija, Lietuva un vēl citas Austrumeiropas valstis, kurām ir ko teikt.

Tas ir psiholoģisks paņēmiens – censties citu padarīt par vainīgu. Taču šis manipulācijas triks darbojas, ja upuris patiešām sāk justies kā vainīgs. Taču, ja tā nav, tad vislabākais, ko darītu Krievijas puse, būtu šo pasākumu – leģionāru gājienu un visu, kas ar to ir saistīts, – izlikties nepamanām. Tomēr, ņemot vērā, ka Latvijas valsts vara “jūtas vainīga” un leģionāru gājienu ignorē, tas viss paliek uz latviešu tautas vai tā saucamā nacionālā bloka pleciem. Un tas ir nežēlojami. Tautai tagad jādara tas, ko cilvēki, kas ieņem augstus amatus, sava glāvēšana un stulbuma dēļ nav darījuši gadu desmitiem. Taču šajā sakarībā jāatceras paruna: **“Jo ilgāk gumiju atvelk, jo spēcīgāk tā sit!”**

“Kad notiek leģionāru gājiens, vienīgie, kuri cenšas sarīkot nekārtības, ir krieviski un ebrejiski veidotā pseidoantifašistu grupa...”

tojojies uz Drošības policijas sniegto informāciju par iespējamiem graujošiem nemieriem, leģionāru un citi līdzīgi gājieni ir jāaizliedz. Tad gājiena dalībnieki pārsūdz šo lēmumu Administratīvā tiesā. Tālāk līdz šim viss varēja izvērsties dažādi. Bija gadījumi, kad tiesa atstāja spēkā Rīgas domes aizliegumu. Tomēr pēdējos gados tiesa parasti atceļ Rīgas domes lēmumu par gājiena aizliegumu.

Kad notiek leģionāru gājiens, vienīgie, kuri cenšas sarīkot nekārtības, ir krieviski un ebrejiski veidotā pseidoantifašistu grupa, konkrēti, SC un PCTVL partiju pārstāvji un atbals-tītāji. Šajā sakarībā jāuzsver, pirmkārt, ka nevienas konstitūcijā noteiktās cilvēktiesības, šoreiz – pulcēšanās brīvību, nedrīkst interpretēt un piemērot par sliktu šīm tiesībām, lai tās aizliegtu. Acīmredzams, ka Rīgas dome to dara atklātā veidā un ne pirmo gadu. Te jau jārunā par Saskaņas centra vadītās Rīgas domes **apzinātu prettiesisku rīcību** un nievājošu attieksmi pret pamatnāciju!

Otrkārt, no juridiskā viedokļa raugoties, katram jāuzņemas atbildība par savu rīcību. Šajā gadījumā – jau vairākus gadus redzam, ka ne leģionāri, ne viņu atbals-tītāji nekad ne ar kādām

politiski neapdomīgi! Tādā gadījumā šādai personai gluži vienkārši jāpameklē tāds darbs, ar ko tā tiek galā, nevis jāpaziņo par to visai pasaulei.

Kā jau rakstīju, šādi policijas paziņojumi par gaidāmā 16.marta nekārtībām beigās tiek izmantoti kā politisks ierocis, lai liegtu latviešu leģionāriem pieminēt savus aizgājušos ciņu biedrus. Faktiski Latvijas Drošības policijas vadība sāk darboties Krievijas interesēs. Tas nav normāli.

NOZIEDZNIEKS PĀRMET UPURIM?

Daudzajiem kritiķiem, kas apgalvo, ka leģionāri ir karojuši hitleriskās Vācijas pusē, devuši zvērestu Reiham un Hitleram, cīnījušies vācu formās un bijuši SS brīvprātīgo leģiona biedri, tātad *apriori* noziedznieki, es ieteiktu ņemt vērā, ka tajos laikos par šiem jautājumiem nevarēja diskutēt un izvēlēties. Hitleriskā Vācija neatzina kaut kādus plebiscitus, referendumus par jautājumiem, vai patik zvērests, vai patik militārā forma, vai patik militārās apakšvienības nosaukums, utt. Ja šādas iespējas tolaik pastāvētu, esmu pār-

CIK ILGI AUKLĒSIM TANKU BUČOTĀJUS?

Mīlie tautieši!

Cik ilgi nikuļosim “Sarkanarmijas” ielenkumā?! Šādi paradoksi, kādi visā Latvijā notiek 9.maijā, iespējami valstī, kurā drošības struktūras nedarbojas vai darbojas pretējā virzienā. Vienīgais pozitīvais signāls – pie valsts noslēpumiem netiek “sarkanie”, tostarp arī latvieši.

Drošības policija (DP) agrāk baidījās no latviešiem, centās viņus notiesāt. Nesanāca! Tagad tā nobijusies no Latvijas iekšējiem (ārējiem) ienaidniekiem, bet glābiņu vairs neredz, jo pārāk dziļi šo slimību ielaidusi.

“Ja saliedē vilku ar jēru – kas paliek pāri? “Sausais atlikums” ir paēdis vilks.”

Kurā valstī vēl būtu iespējama šāda situācija, ka valsts ienaidnieki Valsts policijas apsardzībā demonstrē savus muskuļus karātavu laukumā, uzvedas demonstratīvi naidīgi arī visur citur: Liepājā, Rīgā, Daugavpilī u.c.? Viņiem, “nabagiem”, redz, maz svētku, un dziesma arī tikai viena. Vai tā ir mūsu vaina?

Protams, ka sarkanarmieši ir mazumā. Bet KĀDI viņiem aug maīņa! Ne tikai jaunieši, kas Rīgas ielās skandina “Ros-sija! Rossija!”, bet pat knīpas jau skolās turpina vectēvu gājienus (skat. LTV reportāžu no Liepājas 09.05.2012.). Vai tad viņi nav pelnījuši ceļojumu uz savu senču zemi, nevis pilsonību no Zatlera rokām?! Valodu vēl šā tā iemācās, par ko latviešiem liels prieks... Latvieši pat gatavi viņiem visu piedot, ko viņi, starp citu, nemaz nelūd. Viņiem prātā ir nelokāma griba atjaunot impēriju. Tikai vēl jāiegūst skaitliskais pārsvars Saei-

mas vēlēšanās. Tad mums vairs nespēs palīdzēt ne ES, ne NATO.

Rīgā un citās lielākajās pilsētās viņiem jau tagad ir skaitliskais pārsvars. Bez pārspilējuma var teikt, ka lielākā daļa jaunpilsoņu ir **nelikumīgi** pilsoņi. Tātad, piemēram, **Ždanoka** arī ir **nelikumīga EP deputāte**. Atbilstoši savam statusam viņa uzvedas EP un pie Brīvības pieminekļa. Par to atbildība gulstas uz tiesībsargājošajām iestādēm. Ždanokas galvenie labdari bija **S.Āboltiņa** un **E.Jaunups**, kuri savulaik ar putām uz lūpām “skaloja smadzenes” Sa-

gadā dabūja lodi pierē.

Mācīsimies no Vidusāzijas republikām – tur ar sarkanajiem okupantiem nevienus neauklējās, ļāva ciest badu utt. Kazahijā pa apdzīvotām vietām braukāja jātnieki ar pletnēm rokās, vērodami, kā kurš uzvedas, un atgādinādami, kurš te ir saimnieks. No turienes muka klusēdami. Taču te, Latvijā, viņiem ragi aug aizvien garāki, te viņi ņirgājas par jefiņiem. Bet valstsvīri cenšas saliedēt, izlīgt ar valsts ienaidniekiem, pretēji starptautiskajiem likumiem. Ja saliedē vilku ar jēru – kas paliek pāri? “Sausais atlikums” ir paēdis vilks. Tāds ir dabas likums – to pārkāpt ir noziedzība un nejdzība.

Holokaustu pret latviešu tautu nedrīkst ne aizmirst, ne piedot. Un nav jāgaida grēku nožēla no nozieguma veicēju puses!

Ir divas neapgāzamas patiesības, kuras mums jāievēro:

1. Taisnību nevar panākt ar piekāpšanos.

2. “Tas, kurš aizmirst savu pagātni, piedzīvos to vēlreiz.” (Džordžs Santajana)

Mēs nevaram cerēt uz mūsu politiķiem – tiem diplomu kabatās, bet salmi galvās.

Ar prezidentiem līdz šim mums fatāli nav veicies. Ar nodevības pazīmēm sirguši visi – gan inteliģence, gan politikas eksperti, gan filozofi, gan augstskolu mācībspēki. Uz nodevības laipas stāv gan televīzija, gan radio – ar Siksnī priekšgalā. Ko var gaidīt no žurnālistiem, kuras mācīja un vada tanku bučotāji, ar mežalianšu pasistie, piemēram, *tomsoni*, *sikšņi* u.c., ar prāta delīriju sirgstošie, piemēram, *liniņi*, *streipi* u.c.?

Tikai vārgie gara distrofiķi var samierināties ar esošo stāvokli valstī. Ska-

toties LTV, rodas iespaids, ka te mājo svešie vien – gandrīz visas intervijas notiek kirilicā.

Brāķis ražo brāķi. Visi pekles un tumsas spēki, vārgie gara distrofiķi lai paliek pie sasistas siles. Tautai pašai jādomā ar savu galvu un atbilstoši jārikojas.

Ir tikai viena organizācija, kam skaidrs ir ejamais ceļš – Deokupācija. Tā ir LNF ar Gardas kungu priekšgalā. Ir tikai viena avīze, kas nemelo un nelaipo. Tā ir “DDD” (Krustinšona “Latvijas Avīze” neskaitās).

Tie ir meli, ka krievi Latvijā mituši vienmēr. Viņu dzīvošana šeit sākās Pētera I laikā, kad šurp atmu-ka vecticībnieki. Te viņiem bija viss – cēla savas mājas, savus dievnamus, savus teātrus, bet tankus bučot tomēr daži no viņiem aizskrēja... Valodu nezināja un nezina vēl tagad (lai man piedod Monika Zile, bet, starp viņiem dzīvodama, nedzirdēju nevienu vārdu latviski!). Palasiet Irmas Grebzdies grāmatu “Sveicināta, mana zeme!”. Grāmatas beigās arī par to ir runa. Pat 300 gadi daudzus nav atbrīvojuši no imperiālisma sērgas. Viņi arī ir vainīgi pie notiekošā “līdz pat septītajam augumam” (un vēl tālāk).

VIŅI esot stāvējuši uz barikādēm! Tikai jautājums – kurā pusē?

“Svētīgi tie, kas alkst un slāpst pēc taisnības. (Mt.5,6)” Tā teikts Svētajos Rakstos. Tā nav atreibība, tas ir taisnīgums, tas prasa pacietību un konsek-
venci!

PS. Šeit nav runa par Latvijai lojāliem cittautiešiem. Tādu nav daudz – viņus mēs pazīstam un aicinām savā pulkā.

Vēlot veiksmi taisnīgā cīņā,

L.Gulbinska



VĒSTULE

SAUCIET SKAĻI, NENOGURSTOŠI, SAUCIET VĒL UN VĒL...

Daudz likumu ticis pieņemts, par kuriem tauta nevar saprast, kā tādi vispār var rasties veselā sabiedrībā. Nav normālu likumu, jo Saeima vēl līdz šim nav pieņēmusi likumus par okupācijas seku likvidēšanu (izņemot Deklarāciju par okupāciju, kura netiek pildīta). Daudz ir rakstīts un runāts par to, ka angļiem bija jāaizvācas no Indijas, frančiem no Alžīrijas, pamatojoties uz Ženēvas konvenciju. Kāpēc uz Latviju šīs starptautiskās tiesības neattiecas?

Valdībai būtu jāstrādā pilnā sparā, lai saplaktu piektās kolonnas lielle pāli. Iekams Latvijā ganisies *lindermani*, *osipi* un citi latviešiem naidīgi elementi, mums cits nekas neatliek kā tikai kara bungas ribināt.

Tie, kas okupē citas valsts zemi, nav spējīgi domāt par okupētās tautas ciešanām. Ar sāpēm sažņaugtu sirdi latvietis skatās, kā pamazām visu latvisko iznīcina. Visus šos tā saucamos neatkarības gadus viltus un melu akadēmiju beigušie cenšas latviešiem iestāstīt, ka okupantu pārinodarījumus vajagot aizmirst un ar tiem draudzīgi sadzīvot. Tā kā sengrieķu teikā – mirušās dvēseles pārcēla apakšzemes upei, aizmirstot šīs zemes dzīvi.

Latvieši, kuri visu vēro no cilvēciskā viedokļa, saprot, ka “draudzības” ar okupantiem sludinātāji pret latviešiem ir nežēlīgi un blēdīgi. Tos, kuri aizstāv savu tautu, šodien uzskata par nelabvēļiem pastāvošai iekārtai...

Jau pirms 10 gadiem Aivars Garda apzinājās, ko viņam nozīmē izdot “DDD” avīzi. Redzot, ka netiek risināts deokupācijas jautājums, viņa lielais cilvēciskais gars to nevarēja atstāt novārtā – tas ir taisnības un Tēvzemes mīlestības aicinājums. A.Garda un viņa līdzgaitnieces teiks: savu taisnību mēs esam vienmēr pierādījuši, bet melus, naidu un vajāšanas mēs esam mācējuši paciest. Viņi to dara taisnības un cilvēcības vārdā, lai piepildītu savu šīs zemes sūtību.

Leonards Inkins radio pārraidē “Merkurs” runā skaidri un pārliecinoši, ka biedrībā “Latvietis” piedalās cilvēki ar lielām gara spējām, kuri var ievadīt laikmetu citās sliedēs. Viņi pirmkārt rūpējas par daudz cietušo latviešu tautu.

Dzīve pierāda, ka Latviju ir sagrābuši politiķi, kas nerisina latviešiem sāpīgus jautājumus, bet tautu ved pretī neizbēgamai iznīcībai. Latvijas veselības un sociālās aprūpes darbinieku arodbiedrības priekšsēdētājs Valdis Keris un citi atklātā vēstulē par situāciju Latvijā raksta, ka, lai glābtu tautu no iznīcības, no budžeta iekšzemes kopprodukta veselības aprūpei jāpiešķir vismaz 40 procenti. Pašas valdības radītā naudas trūkuma dēļ arvien tiek paaugstināti pacienta līdzmaksājumi par medicīniskajiem pakalpojumiem. Cilvēkiem ar mazām pensijām un algām medicīniskā aprūpe nav pieejama. Cilvēki to ir apliecinājuši, ar parakstiem atbalstīdami kopējo sūdzību Eiropas ombudam.

“Dzīve pierāda, ka Latviju ir sagrābuši politiķi, kas nerisina latviešiem sāpīgus jautājumus, bet tautu ved pretī neizbēgamai iznīcībai.”

Kaut arī PVO Eiropas reģiona biroja vadītāja Zuzanna Jacoba gan 2010. gada rudenī, gan 2011. gada pavasarī (atkārtoti) vērsās pie premjera V.Dombrovskā palielināt finansējumu veselības aprūpei, tas palika neievērots.

Šie cilvēki, kuri, 50 gadus dzīvodami verdzībā, apstrādāja laukus, lai viņus, pie varas esošos, pabarotu, kamēr viņi mācījās melu un viltus akadēmijā, ir līdzcilvēki, kuri dzimuši ar tādām pašām prasībām pēc labklājības un veselības aprūpes, kādas varneši izmanto sev.

Mēs saucam jūs – cilvēki, no visām tautām, kas veido cilvēci, – paceliet savas balsis līdz ar mums pēc taisnības, Cilvēces draugi! Sabiedroieties līdz ar mums un prasiet Briselei un citiem žņaudzējiem pārtraukt šos tautas iznīcināšanas veidus! Daudzi latvieši ir aizbraukuši pasaules plašumos, jo šeit, Latvijā, nav izredzes izdzīvot – daudziem nav pat dzīvokļa un darba.

Saeimā ir arī tādi deputāti, kas labprāt krieviem piešķirtu Latvijas pilsonību – lai Latvija nezaudētu krievisko gaumi.

Istie latvieši ir spīdzināti, nobendēti un aizvesti no dzimtenes uz dažādām Sibīrijas malām.

Sauciet skaļi, nenogurstoši, sauciet vēl un vēl! Raks-tiet avīzei “DDD” un piesakieties biedrībā “Latvietis”. Ir jāpanāk, lai mēs, latvieši, būtu savā zemē saimnieki! Tā jau ir bijis vairākkārt – kad dzīves posts un netaisnība ir sasniegusi dziļāko padibeni, tad nāk kāds cilvēks, kurš atšķiras no citiem un paceļas pāri savam laikam, savai videi un atklāj tās netaisnības, lai arī tumšo spēku uzbrukumi tad ir drausmīgi.

Mums ir jādara viss, lai senču ciešanas tiktu atalgotas.

Ar cieņu,

Ženija, Rīgā

EKOLOĢIJA UN DABA

Ja cilvēks ir “nojūdies” ar Eiropas naudas fondiem un tos izlieto, lai celtu sev personīgo labklājību un komfortu, no tā cieš dzīvā radība un viņš pats. Šāds latvietis ir kaitnieks Latvijai un Dabai, kā arī Dieva likumu pārkāpējs. Dieva likumi liek zemi kopt, nevis postīt.

Latvijā ir iestājies tišs vai netišs Dabas pārveidošanas bums ar Eiropas naudas fondiem. “Jaunbagātņieki” uzpērk teritorijas Gaujas Nacionālajā parkā, pie ezeriem un pārveido “mežonīgo” dabu par izklaides vietām. Iz-cērt kokus, krūmus, veido laipas un peldvietas, iznīcina dzīvo radību – zaļās vārdes, lielos, zaļos sienāžus, aizbaida zivis, putnus... Bet ārzemnieki atbrauc un brīnās: “Cik jums te dabiska un skaista vide!” Viņi priecājas par pilādža lapām un augļiem, par vītola kuplumu, par putnu balsīm un dzeņa sitieniem pa koku... Eiropā vairs nav pat šādas “mežonīgas” dabas izpausmes. Bet latviešu jaunie “daildārzieki” to nesaprot un iznīcina, veidojot savu mākslīgo pasauli.

2012.gadā ekoloģiskā problēma ir viena no mūsdienu globālajām problēmām, kas radusies cilvēces saimniecisko, militāro u.c. darbību nelabvēlīgās ietekmes dēļ, un tas ir novedis pie būtiskām dabisko procesu norises pārmaiņām.

Stihiska kapitālisma apguve rada trīs pamatproblēmas:

- apkārtējās vides piesārņošana;
- dabas resursu izsīkšana;
- ekoloģiskās sistēmas dinamiskā līdzsvara destabilizācija.

Līdz ar to arī ekoloģiskie sarežģījumi, neatkarīgi no

to lokalizācijas, apdraud visas civilizācijas attīstību un pastāvēšanu. Kapitālisti īsteno vietējo dabas resursu nesaudzīgu izlaupīšanu, kā arī šajās valstīs izveido ekoloģiski “netīrās” ražotnes. To pierāda, piemēram, dānis, kurš pie Auciema ezera lauksaimniecībā izmanto spēci-gu ķīmiju ar sāls maisījumiem, kas izdedzina nezāles uz lauka. Šis ķīmikālijas lietus laikā ar gruntisūdeņiem satek ezeros un Gaujā. Un tas jau ir noziegums pret dzīvo radību un cilvēku!

Cilvēki ir aizmirsuši, ka daba ir jāsargā un jāsaudzē.

No Tibetas mūku baušļiem:

* Nekaitē nekam dzīvam – ne domai, ne vārdam, ne darbam;

* Dižo Saprāt! Veldzē mūs ar Gudrību, Milestību un Gaismu.

Katra darbība Visumā ir iepriekšējā cēloņa radīts rezultāts, un tajā pašā laikā tā ir nākamās darbības cēlonis. Veidojas nepārtraukta cēloņu un seku ķēde, kas pauž Visuma dzīvi. Tāpēc pastāv neizbēgamais Cēlonības un Seku likums. Cilvēks pats būvē savu namu. Viņš to var pārvērst riebīgā zaņķī, bet viņa paša varā arī ir šo namu pārbūvēt līdz pamatiem un padarīt skaistu.

* Raugieties! Māls ugunī top ciets un kļūst dzelzij līdzīgs, bet formu tam devis podnieks. Cilvēk, tu vakar biji kungs, bet tagad par tavu kungu ir kļuvis liktenis.

Tik daudz latviešu neapjēdz, ka ar katru domu, vēlēšanos un darbību ceļ savu valsti un veido apkārtni. Pašu cilvēku tumsonība Latviju ir izveidojusi par sliktu celtni bez pamatiem – uz plūstošām smiltīm...

Arnīs

SĒRU VĒSTS

17.jūnijā deviņdesmit sešu gadu vecumā šo Pasauli atstāja Latviešu leģiona 15.divīzijas kaprālis, mācītājs Kārlis Zuika.

Būdams istens latvietis, Kārlis Zuika ik sirdspukstu, ik domu veltīja Latvijai un latviešu tautai. Viņš nenogurstoši iestājās par Latvijas deokupāciju un dekolonizāciju.

Sūtām draudzīgas domas gaišajā Augšupceļā!



Laikraksta “DDD” kolektīvs

Atvadišanās no leģionāra, mācītāja Kārļa Zui-
kas notiks 22.jūnijā plkst.10.00 Rīgā, Mārtiņa
baznīcā un plkst.13.00 viņa dzimtās puses Lie-
zeres baznīcā.

LEĢIONĀRI

Bij leģionāriem liela slava,
Kad tēvu zeme ciņās sauca.
Tie ienaidnieku kaujās kāva,
Kaut apkārt viņiem lodes kauca
Un lielgabali zemi jauca.

Kad lielgabalu duna stāja,
Pret viņiem naida vēji pūta.
Tos ienaidnieki nicināja –
Un Sibīrijā vergot sūta,
Jo brīvība vēl neiegūta.

Ir izaugusi jauna audze,
Kas leģionārus nepazīst.
Un Latvijā ir sveša draudze,
Kas leģionārus naidā ienīst, –
Tiem mikspēdiņas vēlas pielīst.

Jānis Rolavs

KLŪDAS LABOJUMS

“DDD” Nr.11(265) **Gunāra Terinka** raksta “**Salie-**
dēties? Bet ne jau vilkam ar kazu...” sākumā publi-
cētajā tabulā ir ieviesusies pārrakstīšanās kļūda – vārda
“iedzīvotāji” vietā ierakstīts “pamatiedzīvotāji”.
Tabulai ir jāizskatās šādi:

Latvijas iedzīvotāji (pilsoņi)			
pamattauta		sveštautietīši	
Pavalstnieki (iekšzemnieki)			Citpavalstnieki (ārzemnieki) un bezpavalstnieki
valstsnācija	mazākum- tautība	cittautietīši	
latvieši	livi	Visi pārējie: krievi, dāņi, poļi, baltkrievi, ukraiņi, igauņi, lietuvieši, čigāni utt.	

Atvainojamies autoram un lasītājiem!

Publikāciju izmantošanas gadījumā
atsauce uz laikrakstu DDD obligāta.

Laikraksts DDD Reģ.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196
Iznāk 2 reizes mēnesī Rīga, 2012

Izdevējs: **LATVIJAS NACIONĀLĀ FRONTE**
(Reģ.Nr. 40008033014)

Norēķinu konts: Latvijas Hipotēku un Zemes banka;
Kods: LHZBLV22 Konts: LV38LHZB1000054029001

Galvenā redaktore: **LĪGA MUZIKANTE**

Redaktores vietniece: **LIENE APINE**

Pasta adrese: **DDD, Lubānas iela 6 – 4,
Rīga LV-1019**

tāl./fakss: **67140680**

Interneta adrese: **WWW.FRONTE.LV**

E-pasts: **DDD.LNF@GMAIL.COM**

Iespiests: SIA “Latgales druka”,
Ofsetiespiedums, metiens 5 000, apjoms 2 x A 2

BUMBA AR
LAIKA DEGLI

Turpinājums no 5. lpp.

Jānis Rožkalns: Bet viņi jau ir panākuši vārda “tikumība” izņemšanu no sabiedriskās aprites, sagrāvuši šī vārda jēgu, un **no netikuma veido tikumu**. Tā ir drausmīga demagoģija un meli – var tikai pabrīnīties, kā 20. gadsimtā, kad ir pieejams internets, kur var atrast informācijas kalnus par homoseksuālisma postu un tā ārstēšanu, ir iespējama šāda tumsonība kā homoseksuālisma perve-sijas godināšana un praida “lepnuma gājieni”. Un ir žurnālisti, kā **Streips, Strautmane, Liep-nieks, Dolģe, Ločmele** un daudzi citi, kopā ar LTV1, LNT, TV3, TVNET, Politika.lv, Latvijas Radio un citiem medijiem, kas visus šos melus naski tiražē, tādējādi indējot mūsu tautu un apdraudot bērnu nākotni. Bet speciālko-respondente Stokholmā, **Sandra Veinberga**, ār-prāta dusmās savu tau-tu, kurai ir nepatika pret praidiem, sauc pat par fašistiem (http://www.tvnet.lv/zinas/viedokli/424170-grekazi_un_modernais_fasisms).

Tomēr šajā lietā ir vēl viens – ārkārtējs – aspekts: vardarbīgi izņemot homo-seksuālisma diagnozi un pasludinot šo slimību par neārstējamu, ir radīts īsts genocīds pret miljoniem homoseksuālistu visā Rie-tumu pasaulē, kuriem nu noziedzīgi tiek liegta medi-cīniskā palīdzība. Tas nela-bī ož pēc nozieguma “pret cilvēci”, pat pēc “Nirnber-gas 2”! Turklāt tūkstošiem ārsti, pakļaujoties tādām spiedienam, tieši pārkāpj savu doto Hipokrāta zvē-restu. Kad valstu vadītāji atjēgsies no šī varavīksnes murga, atmošanās būs ļoti sāpīga...

NOZIEGUMS
TURPINĀS

DDD: Jūs pieminējāt “Nirnbergas 2” nepieciešamību. Tas rosina uzdot pamatjautājumu: vai pie-krītāt, ka tieši okupācijas

laikā izjauktais etniskais sastāvs jeb kolonizācija veicina mūsu tautas bojā-eju?

Jānis Rožkalns: Ne-apšaubāmi, tā ir viena no bumbām ar laika degli, kuru “Latvijas ceļš” un viņu politiskie kompānjo-ni ielika Latvijas neatka-ribas atjaunošanas laikā, un tagad tā sprāgst. Oku-pācijas laikā, noziedzīgi pārkāpjot Ženēvas kon-venciju, Latvijā tika ieves-ti vairāk nekā 950 tūksto-ši kolonistu, un pēc tam tikpat rupji Konvencija tika pārkāpta otrreiz, at-jaunojot Latvijas neatka-ribu, bet neizvedot viņus. Citādi tas nemaz nevarēja būt – šādam starptautis-kam dubultnoziegumam bija jāaizved pie drama-tiskām sekām, kuras mēs tagad piedzīvojam.

DDD: Vai ar sekām jūs domājat referendumu par krievu kā otru valsts va-lodu? Varbūt tie ir tikai priekšvēstneši kaut kam bīstamākam?

J.R.: Tās ir gan sekas, gan priekšvēstneši – Mas-kava mierā neliksies, tā-pat Lindermans un visa šī piektā kolonna ar Mami-kina TV5 un krievu avi-zēm priekšgalā. Ļoti bieži man zvana draugi un pa-ziņas, satracināti, ka TV5

“P
asaulē ir ļoti daudz ārstu un
organizāciju, piemēram, Bavārijas
vācu Ārstu apvienība Vācijā, kas
piedāvā ļoti sekmīgu ārstēšanos no
homoseksuālisma.”

atkal tiek intervēti Latvi-jai naidīgi cilvēki, dema-gogi. Tikmēr mūsu spēka struktūras, specdienesti, Drošības policija, Satvers-mes aizsardzības birojs ļauj, lai Latviju saplosa un iztīrgo. Visas iespējamās robežas ir atvērtas, liekas, Maskava šeit dara visu, ko grib.

DDD: Atkal jājautā – jūsuprāt, kāpēc?

J.R.: Tā ir kāda noslēpu-maina ietekme, kas šodien paralizē latviešu politisko

elīti. Mums atliek uz visu to tikai noraudzīties un brīnīties. Es faktiski ne-

J.R.: Nu, redziet, par dekolonizāciju – man lie-kas, tas šobrīd ir ļoti sarež-

“Harvardas Universitātes pārstāvju
izstrādātajā taktikā teikts: “Izmantojiet
slavenības, lai iedvesmotu uz
homoseksuālu dzīvesveidu!” ...”

redzu nevienu valsts sek-toru, kur būtu vēl palicis kaut kas Latvijas valstij drošs un neizpostīts. Tiek pielikti milzīgi spēki no visām iespējamām pusēm, lai iznīcinātu latviešu garīgās vērtības, lai Latvijas teritoriju grautu un atbrī-votu no pamattautas...

DDD: ...no latviešiem.

J.R.: Nu, protams. Bet tā ilgi tukša nepaliks. Nekur šādas teritorijas nepaliek tukšas. Pašreiz visa ekonomika tiek mērķ-tiecīgi grauta – dēvējot to par “konsolidāciju”. Kas tas ir – konsolidācija? Tā faktiski ir ekonomikas graušana un mērķtiecīga valsts novešana bankrotā. Mūsu iekšējais tirgus sen ir iznīcināts, mēs ēdam ārzemju pārtiku, lietojam viņu preces. Visām valsts struktūrām gadiem tiek atņemta nauda, un viss brūk. Vairāk nekā 400

ģīts un smags jautājums. Pašreiz Latviju pamet ap 200 cilvēkiem dienā. Sa-vāc bērnus un atstāj savas dzimtas mājas. Bet visai drīz šo darbaspēku atkal vajadzēs. Ja tagad praktis-ki šo jautājumu paceltu un pieprasītu izsūtīt šos, ko mēs saucam par kolonis-tiem, un viņu bērnus, tad – kas te vispār paliktu? Un kāda jēga, tagad ar milzu ciņu viņus izvadīt un tajos pašos autobusus vest iekšā citus?...

DDD: Tā mēs nevaram rēķināt. Ir jāsaprot – visa mūsu līdzšinējā saruna ir atspoguļojusi to, ka mūsu tauta, mūsu valsts ir sli-ma, īstenībā jau uz nāves gultas. Un loģiski, ka tikai slimības dēļ šie divi simti katru dienu atstāj valsti kā grimstošu kuģi. Protams, tie jau nav tikai latvieši, un paldies Dievam, ka ir arī kolonisti, kas ar savām ģimenēm dodas prom. Bet slimība paliek! Un reani-mēt Latviju var tikai tad, ja atgriež latviešu tautai un valstij kaut kādu na-cionālu komforta līmeni, tas ir, to, lai latvietis justos Latvijā kā savās mājās, zinot, ka viņa tiesības šeit ir nodrošinātas. Varbūt daudzi latvieši, kas brauc projām, pat neapzinās, kā-pēc viņiem šeit ir diskom-forts. Viņi pat neraksturo to kā kolonistu klātbūtni, bet tajā pašā laikā tā tas ir, jo mēs visu saimniecību dalām ar tiem, kuri pat ne-vēlas atzīt, ka šeit ir latvie-š mājas, un splauj mums sejā. Sadzīvošanu jeb “sa-liedēšanos” ar kolonistiem un okupantiem arī sludina Sorosa organizāciju tieks. Paskatieties, kas notiek 9.maijā – arī okupantu bēr-ni negrib latviešu kultūru, viņi tā ir audzināti un ne-vēlas to pieņemt un nekad nepieņems. Viņi nesaskata latviešos neko viņiem de-rīgu, jo paši latvieši sevi neciena un izturas kā lupa-tas. Kā gan lai citi ciena, ja latvieši kā tādi muļļas paši atdevuši visu, gulstas kat-ram izvarotājam apakšā? Lūk, tātad vislielākā problēma latviešos ir šī nespēja šobrīd apzināties problē-mas sakni – tā ir neveiktā deokupācija un dekoloni-zācija. Tieši šis jautājums ir jārīsina.

J.R.: Teorētiski – jā! Bet praktiski...

DDD: Praktiski tas viss ir atkarīgs no mūsu tautas, no ikviena latvieša.

Turpinājums sekos

Intervēja
Līga Muzikante